

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

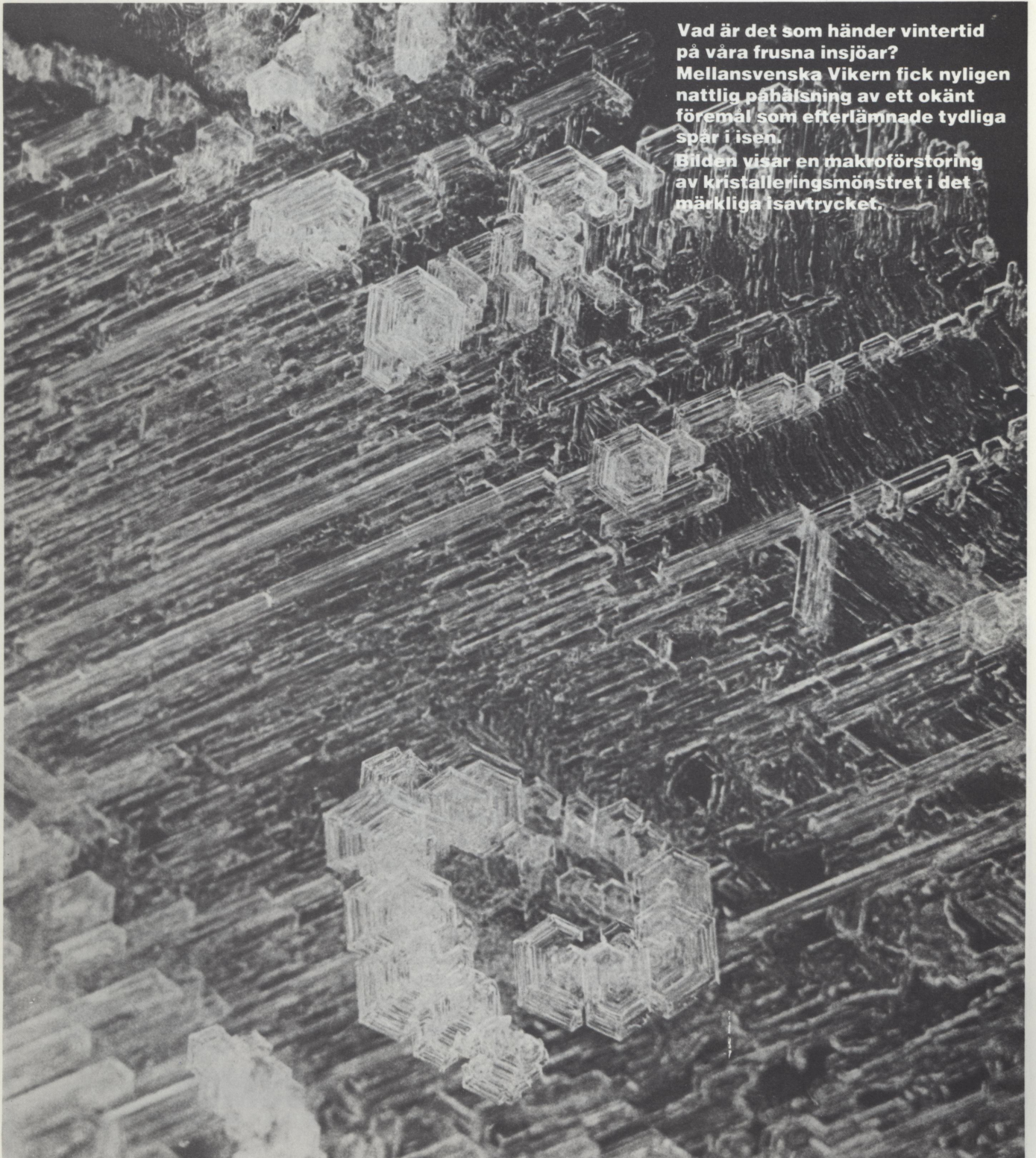
UFO

Flying Objects
Unidentified

INFORMATION

2

NR 2
1976
ÅRGÅNG 8

Vad är det som händer vintertid
på våra frusna insjöar?
Mellansvenska Vikern fick nyligen
nattlig påhållning av ett okänt
föremål som efterlämnade tydliga
spår i isen.

Bilden visar en makroförstoring
av kristalliseringsmönstret i det
märkliga isavtrycket.

Redaktionens adress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge

I redaktionen

Olle Öhman — Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering.

Tel. 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.

Tel 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,

Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg, Thomas Ö Orr.

Lay-out
Olow Petersson

Ansvarig utgivare
Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-information
Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

Prenumeration och medlemskap
Postgiro 8 43 25-0 C A Jonsson. 45 kronor helår.

- UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m m — sker ideellt och oavlönat.
- För artiklarna svarar författarna.
- UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid
UFO-landning i Gytterorp	4
Vetenskapen hjälper oss att skapa en bild av Gud	6
Ett resultat av kvinnoåret?	8
Njurunda-händelsen 1946	9
Slaggregn över Motala	10
Strålning från UFO:s livsfarlig för människor	11
Nytt UFO-foto från Canada	15
Har vi glömt månen, vår närmaste rymdgranne?	16
Har det hänt nå't?	18
Bevis bevisar ingalunda allt	20
Prins Philip ser seriöst på UFO-problemet	21
Deltaformat UFO observerat över Japanskt luftrum	22
Skall vi landstiga på andra bebodda världar	24

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: "Olle Öhman, Box 75, 430 30 Frillesås" eller "UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3"

UFO-information för synskadade

Vår medlemstidning finns fr o m detta nummer som taltidning på c-60 kassetter. En stor efterfrågan, från främst synskadade radioamatörer, av fortlöpande nyheter i UFO-frågan har länge funnits.

Nu läses vår medlemstidning in på band som taltidning. Det är medlemmar inom Köpings UFO-förening, som sköter inläsningen av tidningen. Även annat intressant UFO-material från böcker och tidskrifter läses in. Vidare finns intressanta föredrag, paneldiskussioner, radioprogram etc att tillgå. Verksamheten är således avsedd enbart för synskadade och andra personer med handikapp, som försvårar visuell läsning.

Utlåningen av detta material administreras av Lars Göransson, själv synskadad radioamatör med signalen SM5FFQ.

Har ni synskadade vänner i bekantskapskretsen som är intresserade av UFO-frågan, så bed dem vända sig till Lars Göransson, Rydsvägen 298 A, 582 50 LINKÖPING, telefon 013/17 01 43.

KOSMISKA FANTASIER Nr. 1

(Cosmic Fantasy Nr. 1)

AVSLAPPNINGS- OCH MEDITATIONSMUSIK

(Music for relaxation and meditation)

KOMPOSITÖR OCH PIANOSPEL: JAN SANDELL, SWEDEN

(Composer and piano soloist:)

Härmed beställes st LP-skivor

(I will order st. LP-records)

Pris per st. 25:— svenska kr.

Price per st. 25:— swedish kr.

Fraktfritt vid order av 3 st.
Free freight order of 3 st.

Sändes per postförskott.
Delivery cash on delivery.

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

En besvärande fråga för makthavarna!

En central fråga för den UFO-intresserade är huruvida man någonsin kommer att få veta vad UFO är och vad de vill. Om jag idag fick en sådan fråga, skulle svaret bli att vi på nuvarande utvecklingsnivå och med dagens teknologi knappast kan komma fram till ett avgörande svar. Som jag ser det, torde enda möjligheten vara att vi kontaktades av dessa besökare och att de själva informerade oss om sina besök, sina avsikter m. m.

Men om dessa besökare ligger årtusenden före oss i utveckling, betvivlar jag att vi skulle ha möjlighet att förstå och tillgodogöra oss den information de skulle ha att ge oss. Jag skulle vilja säga så här: att vilja förklara UFO med hjälp av dagens teknik är som att söka bryta sönder stora pyramiden med en nål.

Under år som gått har flera försök att finna en lösning tillförlitligt på problemet gjorts, både av olika länders myndigheter och på privat väg. Något svar har dock inte getts. Den senaste, och kanske med rätta mest kritiserade, undersökningen stod USA för. Ett fiasko säger de flesta UFO-engagerade. Att det är Condonrapporten som avses är väl inte svårt att förstå. Dr. Condon är död och kan själv inte stå till svars för sina synder. Att över huvud taget få någon rätsida på saken är knappast tänkbart. Det var kanske inte heller avsikten från början.

När jag nu ändå hackar på myndigheterna är det kanske av intresse att peka på några dunkla punkter.

1. Officiella myndigheter i nästan alla länder säger, att UFO inte existerar som besökare från andra civilisationer.
2. Undersökningar har företagits för att utröna huruvida vi besöks av utomjordiska civilisationer.
3. Sedan undersökningarna slutförts har meddelats att inga bevis pekar på att vi besöks av utomjordiska intelligenser.

Vad blir då kontentan av det hela? Jo, man måste konstatera, att eftersom undersökningar gjorts för att lösa gåtan, måste starka skäl ha talat för att en sådan undersökning verkligen skulle igångsättas.

Man måste då utgå ifrån att den allra modernaste tekniska utrustning kommit till användning, databehandling t. ex. Svar måste man ju också ha fått. Behöver inte vara det officiella svaret! Antingen får vi besök av UFOs eller också inte. Alltså ja eller nej på frågan huruvida vi besöks av rymdvarelser. Det officiella svaret var alltså nej.

Men riktigheten av svaret kan ifrågasättas. Undersökningen startades därför att man hade belägg för dessa fenomen, och de kan väl knappast försvinna så snart den kom i gång. Något skumt är det utan tvekan.

En sak är helt klar: de berörda myndigheterna vet, att UFO existerar men säger nej utåt! Varför? Ja, det är frågan. Att tro att man på privat väg skall kunna lösa problemet är från början dömt att misslyckas. Vill inte myndigheterna att UFO skall avslöjas (vilket är det sannolika skälet till deras hållning), ja, då tillåts vi som privatmänniskor inte att avslöja något. Myndigheterna har alla möjligheter att undanhålla lämpliga delar av sanningen genom att hemligstämpla och kontrollera där så erfordras.

Personligen tror jag man funnit bevis för att vi får utomjordiska besök, men samtidigt har man insett att vi är totalt maktlösa gentemot dessa besökare. Vi har ingen möjlighet att stoppa deras framfart på och kring vår jord, och man kan heller inte förstå i vilken avsikt de kommer.

Att i det läget vidgå, att vi får UFO-besök men ingenting kan göra åt saken och inte heller förstår någonting av vad som pågår vore oklokt och skulle enbart skapa misstro gentemot makthavarna. En obehaglig situation som man tror sig undanröja genom att tuga om det lilla man vet i UFO-frågan.

JONZON

UFO-landning vid nitro nobel i Gyttop

Allting pekar på att ett UFO landade utanför Nitro Nobels anläggning i Gyttop, utanför Nora, vid 22-tiden onsdagen den 21 januari i år.

Vi har ett cirkulärt avtryck på isen och enbart detta är intressant nog. Emellertid finns ännu en graverande faktor, nämligen åsynavittnet Allan Jansson, som här träder fram och berättar om det föremål som han från hundra meters håll såg stå på isen under uppskattningsvis fem timmar.

UFO-Sveriges representanter förstärkta med fem man från Köpings UFO-förening ägnade två dagar åt en ingående undersökning av landningsplatsen och intervjuer med inblandade, omedelbart efter det att händelsen kom till vår kännedom.

Nitro Nobel är en försvarsindustri, där en rad hemliga projekt pågår. Vi blev mycket väl mottagna och fick all tänkbar hjälp vid utredningen. Dock mot löfte att vi vid publiceringen av fallet i UFO-Information höll oss till avtrycket på isen och i samband därmed iakttagelser gjorda av inblandade personer. Utöver denna redogörelse finns således en kompletterande intern rapport av rent forskningsmässigt värde.

Ett cirkulärt avtryck

Avtrycket på isen är cirkulärt och 41 meter i diameter. Istjockleken i centrum är 26 cm och i cirkelns utkanter 42 cm. Vattendjupet på platsen varierar mellan 5,8 och 7,0 meter.

I hela cirkeln har en kristallisering skett av isen. Dels av en finare struktur i periferin och med grövre iskristaller ju längre in mot mitten man kommer. I centrumområdet, ca fem meter i diameter, har kristallerna en struktur så att de liknar små isflak, ca 150 mm höga, stående på hökant.

Ytan verkar ha blivit uppvärmd från ovansidan och har sedan frusit mycket snabbt. Nämda natt uppmättes på platsen en temperatur av 16 minusgrader. Stark kyla och undertryck kan bidra till uppkomsten av liknande kristallmönster. Detta måste dock alstras av "något".

Inga spår av s.k. landningsställ eller starkt avgränsade försänkningar kunde spåras. Cirkeln ligger ca hundra meter från stranden och det stängsel som omger fabriksanläggningen. Inget undervattensavlopp finns på platsen.

Trodde det var en helikopter

En tjänsteman vid företaget tog en kvällspromenad, tillsammans med sin fru vid 18.30-tiden och de berättar följande:

— Vi var ute och gick vår vanliga kvällspromenad, då vi fick se ett rött fast ljussken över sjön Vikern. Det var inte roterande som på ett flygplan utan fast. Sedan försvann det, men kom tillbaka igen och då tyckte vi att det var lite underligt, eftersom det låg stilla över sjön.

— Så småningom, när vi kom hem, såg vi att föremålet flyttade sig mot NO, mot Nora stad. Vi trodde att det var en helikopter, trots att vi inte kunde uppfatta något ljud från den. A andra sidan blev vi lite fundersamma över att ljuskällan inte blinkade som på en helikopter utan avgav ett fast rött sken.

Föremålet var aldrig intill Nitro Nobels anläggning, vad vi kunde se, utan befann sig mitt över sjön Vikern, innan det försvann mot NO.

Att IG håller sig med ett officiellt arkiv betyder inte, påstår avdelningsdirektör Arne Moberg, att man också har ett officiellt/hemligt arkiv.

Allan E. Jansson iakttog UFOt från 100 meters håll

Som en jättestor ost på isen

Allan E Jansson är ensam befattningshavare på en nitreringsanläggning vid Nitro Nobel. Herr Jansson har under utredningen på egen begäran åtnjutit anonymitetsskydd men framträder här öppet och berättar om sin märkliga iakttagelse:

— Onsdagen den 21 januari hade jag nattskift och hade börjat klockan 21.00. Jag har inte bara inomhusjobb utan jag går även inspektionsronder ute på anläggningen. Jag hade varit ute ett par ronder men då inte uppmärksammat något ovanligt.

— Jag är mycket väl förtrogen med platsen och märker direkt om något ovanligt sker. Ibland ser vi t.ex. provskjutningar med lysgranater från Bofors, vilket gör att jag även är förtrogen med dessa fenomen.

— Klockan 22.25, vid min tredje inspektionsrond, upptäckte jag någonting som lyste därute på isen. Jag undrade vad det var, för vi hade inget mänsken den kvällen. Inte heller var det någon återspeglings av den starka lampa som vi har nere vid stängslet.

— Min första tanke var att det rörde sig om en stor hjord djur, vars ögon lyste, som stod därute på isen. Jag gick närmare stängslet och studerade ingående denna rad av ljus samtidigt som jag fick en känsla av att vara iakttagen.

— Jag befann mig nu ungefär hundra meter från ljusrampen. När jag vant mina ögon vid den nya utsiktspunkten framträdde ett mycket stort mörkt föremål som stod på isen. Det liknade närmast en jättestor ost eller en rund snusdosa men med något avrundade kanter. Höjden på föremålet uppfattade jag som högst 120 centimeter och dess diameter till ca 35 meter.

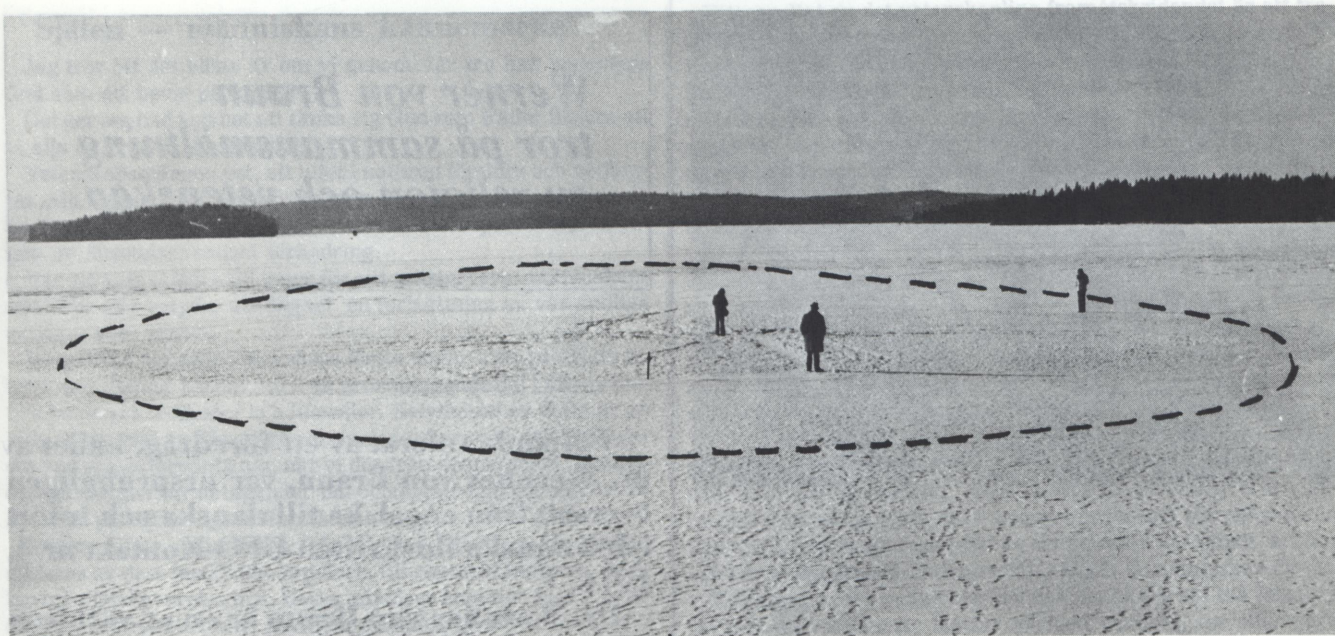
Höll tyst för att inte bli utskrädd

— Den långa ljusrampen visade sig vara 12 till 15 fyrkantiga fönsteröppningar, som gick längs hela överdelen av farkosten. Dessa öppningar, ca 30 centimeter i fyrkant, utstrålade ett ovanligt gulvitt ljussken som inte återspeglades mot isen.

— Jag åltrade om och om igen för mig själv vad det var jag såg därute på isen. Samtidigt hade jag mitt arbete att sköta. Inte vågade jag ringa någon och meddela vad jag såg. Jag var rädd att bli utskrädd, särskilt om det visade sig att jag sett fel. Jag beslutade mig för att hålla tyst och behålla för mig själv vad jag såg.

"Vetenskapen
hjälp oss
att skapa en bild
av Gud"

Sedan händelsen blev känd i slutet av januari så har hundratals människor i området vallfärdat till det märkliga isavtrycket.

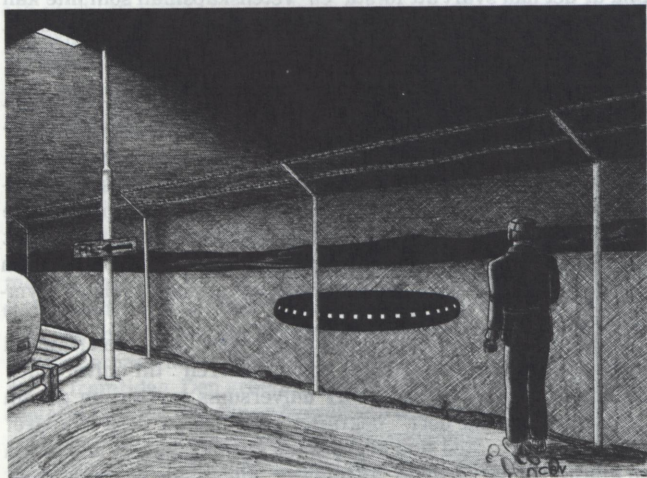

— Hela natten var jag ute i genomsnitt tre gånger i timmen och studerade föremålet. Det flyttade sig inte och ljusskenet från dess fönster ändrades inte. Sista gången jag såg det var strax efter klockan 03.00. När jag kom ut igen vid fyratiden fanns föremålet inte längre kvar och sjön låg mörk. Strax innan hade den där underliga känslan av att vara iakttagen släppt.

Ingen skrattade

— Natten därpå hade jag sista skiftet för veckan. Jag tittade ofta utåt isen vid mina inspektionsronder men kunde inte märka något ovanligt. Kanske hade jag i alla fall sett fel natten innan? Bäst att hålla tyst om det inträffade, tänkte jag.

— Måndagen den 26 januari hade jag eftermiddagsskift och började klockan 13. När jag går ner mot sjön till min arbetsplats tvärstannar jag i backen. Ute på sjön ser jag en konstig ring! Med ens står de iakttagelser jag gjorde natten till den 22 helt tydliga och klara för mig igen.

— Detta gjorde att jag inte kunde hålla tyst längre. Jag talade om för ett par tjänstemän, vad jag trodde mig ha sett. Ingen skrattade! De gick ut på sjön och kom tillbaka mycket tankfulla.

— Sedan dess har åtskilliga studier av den konstiga "landningsplatsen" företagits. Själv har jag inte besökt den, det är någonting som tar emot för mig att gå ditut.

IS- och grumlighetsavdelningen

UFO-Sv. känner sedan flera år till en avdelning med detta intetsägande namn som alltid visat stort intresse för de "mystiska" avtryck och vakar som uppstått på olika sjöars isar i landet. Redan för över två år sedan besökte vi dåvarande IG-chefen Sven Fremling i Stockholm och diskuterade "avtryck". Fremling och hans medarbetare ägnade då en hel eftermiddag åt att försöka övertyga oss om att det inte existerade några flygande tefat. Han medgav dock då, att det fanns ett andra arkiv, dvs ett hemligt arkiv som var skyddat från insyn.

Det var därför naturligt för oss, att i detta fall vända oss till IG. Avdelningsdirektör Arne Moberg tog del av rapporten och studerade en mängd närbilder som vi medförde, varefter han avgav följande utlåtande:

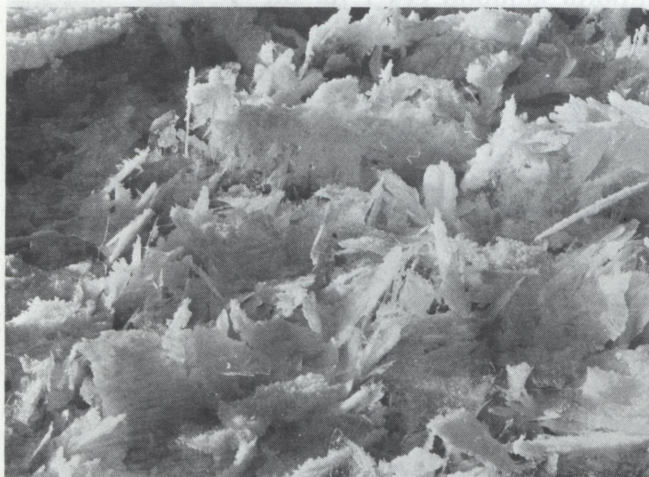
— Låt mig först säga att jag inte vill ta ställning till, huruvida det finns flygande tefat eller inte. Av dessa bilder att döma tror jag istället att iskristalliseringen har en högst naturlig förklaring.

— Den har, efter vad jag kan bedöma, utan att ha sett platsen, uppstått av en naturens nyck till följd av extremt låg temperatur samt hög luftfuktighet i kombination med speciella väderleksförhållanden och ojämnheter i isen. Iskristallisering är relativt vanligt förekommande på isar. Men att den uppträder enskilt, markerat och i cirkulär form, som i det här fallet, är mera ovanligt.

Så här tänker sig vår tecknare C. B. Vos det okända föremålet sett inne från fabriksområdet.

UFO-landning vid nitro nobel i Gyttorp

I centrumområdet, ca fem meter i diameter, har kristallerna en struktur så att de liknar små isflak, upp till 200 mm höga, stående på hökant.

Vad är IG?

Is- & Grumlighetsavdelningen sorterar under Hydrologiska Byråns Isavdelning som i sin tur ligger under SMHI och verksamheten är numera förlagd till Norrköping. 1973 fick vi ut följande uppgifter:

Under vintern utför IG regelbundet mätningar av snö- och isjocklek i mätpunkter på 32 sjöar fördelade över hela Sverige. Längst norrut i Torneträsk och i Skåne bl.a. i V. Ringsjön.

Mätresultaten ger en allmän bild av isförhållandena på medelstora och små sjöar i hela landet. Dessa isdata används för bedömning av sjöisarnas lämplighet som nödlandningsplats för flygplan och kan också användas vid bedömningen av möjligheten för ev. fordonstrafik.

Tio stationer har utvalts som IG-stationer: Torneträsk, Gäutajaure, St. Bygdeträsket, Klövsjön, Stödesjön, Siljan, Vinäsfjärden, Båven, Norra Bullaresjön, Möckeln och Västra Ringsjön.

Av detta framgår att verksamheten är av militär art. Dvs. att av beredskapsskäl hålla sig väl underrättad om, vilka sjöar som kan användas som flygfält.

Sysslar IG med UFO-utredningar? Detta går inte att bevisa, men vi kan vända frågan i ett påstående: Om oidentifierade flygande föremål orsakar skador, försvagningar och öppna vakar på dessa tilltänkta flygfält så tvingas IG att syssla även med UFO. Kanske är det detta som är den "grumliga" sidan av verksamheten?

Utredningar och intervjuer: Köpings UFO-förening

Illustration: Chris B. Vos

Bilder/copyright: Fotolarm

Makrofoto: Owe E. Lewitzki

Sammanställning: Thorvald Berthelsen

"Vetenskapen hjälper oss att skapa en bild av Gud"

*Werner von Braun
tror på sammansmältning
av religion och vetenskap*

Följande referat av ett föredrag, hållet av dr. Wernher von Braun, var ursprungligen översatt från engelska till danska och infört i den danska tidskriften UFO-Kontakt nr 4, 1974.

Dr. Wernher von Braun är en av världens ledande rymdforskare, chef för George C. Marshalls rymdforskningscenter i Alabama, USA, och en av hjärnorna bakom Gemini-projektet, som ledde till den första bemannade manraketen Apollo 11 och den historiska Apolloflygningen till månen 1969.

Dr. von Braun inledde sitt anförande med att säga: "Det är en av vår tids tragedier att vetenskapen och religionen kommit i opposition till varandra. Dessa två — vetenskapen och religionen — är ju de starkaste av de krafter som skapar vår nuvarande civilisation. Genom vetenskapen söker mänskligheten att lära mera om skapelsens mysterium. Genom religionen söker mänskan att förstå Skaparen.

Dessa två "åsikter" är inte beroende av varandra. Men för mig är det lika svårt att förstå en vetenskapsman som inte kan skönja en högre verklighet bakom universums ursprung, som det är att förstå en teolog som förnekar vetenskapligt framåtskridande.

Vetenskap och religion kan liknas vid två bröder som båda tillsammans kämpar för en bättre värld. Medan vetenskapen söker avslöja naturens krafter omkring oss, söker religionen upptäcka krafterna inom oss, inom människan själv. Efterhand som vi vinner större kunskap om naturen, blir vi mer och mer imponerade och ödmjuka inför den ordning och aldrig svikande fullkomlighet som råder där. Våra tämligen ytliga kunskaper om universum och dess lagar har gjort det möjligt för oss att sända folk ut i rymden och tillbaka därifrån.

Bemannade rymdflygningar är pionjärbedrifter. Men fram till 1974 har vi påbörjat försök att öppna "dörren" till universums oändlighet. Det vi nu kan se av universums mysterium genom "springan i denna dörr" bekräftar vår tro på dess Skapare! Människan kan, med sina begränsade fattningsgävor, inte förstå en allstädes närvarande, allsmäktig, allvetande och evig Gud!

Själen — människans kännemärke

Jag tror att det bästa är om vi genom vår tro kan acceptera Gud som ett bevis på kärlek.

Det ger oss frid i sinnet att tänka sig Gud som Fader liksom att vi alla är bröder och systrar.

Vetenskapsmännen vet, att intet i naturen förstörs och nedbrytes. Allt förvandlas till en annan form av energi. Inte den minsta partikel kan försvinna utan att efterlämna ett spår. Naturen vet inte av förintelse, endast förändring.

Har då Gud mindre till övers för sitt mästerverk: människans själ? För mig betyder odödlighet en fortsättning av vår andliga existens efter döden.

Människan har sedan historiens första dagar trott på ett liv efter döden. Denna tro har varit en grundläggande del i alla primitiva kulturers religioner och filosofier. Betydelsen av detta är av vida större vikt än filosofers och teologers privata utläggningar om vad vi kan förvänta oss, när vi dör från denna värld. Från tidernas morgon har antagandet om odödlighet haft ett oerhört inflytande på oräkeliga människors tankar.

Själen skiljer människan från djuren. Ett djurs handlingar dikteras av dess medfödda impulser, till exempel hungern, fruktan och självbevarelsedrift. Dessa impulser kommer från djurets körtlar, och reaktionerna inträffar fullständigt automatiskt. Ett djurs handlingar ger inte rum för valfrihet, nyfikenhet sökande, tvivel eller konflikter mellan impulser dikterade av högre tänkande på etisk nivå.

Ett djur har ingen kunskap om den märkvärdiga stämman som vi kallar samvete och som berättar för oss om det som är rätt eller orätt. Endast människan är rustad för de valsituationer som uppstår, därför att hon är skapad efter Guds avbild. Och endast människan är utrustad med en själ som sätter henne i stånd att lösa de problem som orsakas av dessa konflikter.

I våra dagar arbetar tusentals vetenskapsmän med den största uppgift människan någonsin stått inför: nämligen att söka förstå ett fysiskt universum, som är oändligt i både tid och rum, komplicerat i sina detaljer och imponerande genom sin ordning.

Det är ej längre tillräcklig förklaring av vetenskapens mål att säga, att den söker finna de fysiska lagar som styr universum och ökar människans kontroll över dessa lagar. Vetenskapens grundläggande element är kollektiva försök, iakttagelser och uppställning av vissa målsättningar. Utifrån dessa förutsättningar söker vetenskapsmannen framställa en modell över tid, proportioner och orsak. Men när man når fram till en ny vetenskap förkastas för den skall inte den gamla modellen: den ändras bara på de punkter där det nya vetandet pekar på ett alternativ. Men vetenskapens lagar kontrollerar ej verkligheten utan söker endast förklara den. Därför kan lagarna ändras när man uppnått nytt vetande.

Olycklig kollision religion — vetenskap

De uppgifter vetenskapen förelagt sig är obegränsade. Sanningen är inget fast antagande, ty för varje nytt svar som ges kommer ett dussintal nya antaganden in i blickfånget. Vetenskapen står framför nya gränser på många områden: atomkärnan blir mer och mer gåtfull, de levande organismernas inre funktioner ges fortfarande ingen förklaring. Vetenskapens guldålder ligger ännu i framtiden. Den arbetar i en atmosfär, där tvivel är ett accepterat faktum, och där en överdriven ortodoxi är tabu.

Thomas Huxley säger om vetenskapsmannen: "För honom är skepticism den första plikten och blind tro en oförlätlig synd".

Ett resultat av det vetenskapliga framåtskridandet är att traditioner, som är trons stöttepelare, resolut blivit undansopade. Vetenskapen och religionen har därför ofta kolliderat. Och dock är detta en av vår tids tragedier, att vetenskap och religion blivit motståndare. Låt vetenskapen förklara den fysiska världen och religionen den andra, säger många. När vetenskapen har nått sina gränser kan religionen överta resten och förklara det som vetenskapen inte förmår. Men detta skulle vara ett ödesdigert steg att ta. Att skilja dessa två världar åt skulle endast kunna ske, om vetenskapsmännen icke var kristna och inga kristna var vetenskapsmän! Men vetenskap och religion regerar ej över två separata kungariket.

Det är inte möjligt att bygga en mur mellan religion och vetenskap. Efterhand som vetenskapen blir i stånd att förklara några av universums mysterier, kommer den gradvis in på områden som tidigare varit okända, eller som endast grundat sig på tro. Varje ny erfarenhet — fysisk eller psykisk — måste passa in i något mönster som ger både tro och mening. Det är mänskligheten som utforskar universum, experimenterar och söker efter sanningen. Den tar ju själv del i skapelseprocessen och människan själv är det yppersta resultatet av skapelsen. Det faktum, att fler och fler av skapelsens under avslöjas angår ju människan direkt.

Vetenskapen och religionen kan enklast liknas vid två fönster i ett hus, från vilket vi iakttar världen omkring oss eller våra grannar. (Det finns också andra fönster i huset: konst, litteratur och historia). Vad vi än ser genom fönstren i detta tänkta hus, måste det passa in i den modell vi har av universum och vår plats däri.

När det inte stämmer, måste vi ändra modellen, ändra vår målsättning och försöka öka vår förståelse av skapelsen.

I vårt moderna samhälle kan det se ut som om de vetenskapliga framstegen gjort religiös tro gammaldags och opålitlig. Man kan inte förstå, varför vi skulle "tro" på något, eftersom vetenskapen ju kan berätta att vi "vet" så mycket.

Det enklaste svaret på sådana påståenden är, att man i våra dagar är helt på det klara med flera av naturens mysterier än vad man var före den vetenskapliga forskningens början. Men detta utgör absolut intet skäl att tro, att Gud inte kan behålla sin plats i vår moderna tid.

Aven om vetenskapen icke är religion, har den en religiös funktion. Charles A. Coulton säger: "Vetenskapen hjälper oss att skapa en bild av Gud".

Var och en av oss mottar livets gåvor här på jorden. En tro på fortsatt andlig existens efter vårt förhållandevis korta jordeliv gör ögonblickets handlingar till en investering med långtgående konsekvenser. Denna kunskap om att människan kan välja mellan gott och ont borde leda henne närmare sin Skapare.

De beslut vi nu fattar avgör framtiden. Naturen omkring oss rymmer flera olösta än redan lösta mysterier. Men vetenskapen har redan vunnit tillräcklig makt för att kunna leda mänskligheten in i en guldålder, men den kan också leda människan till total förintelse. Religionens moraliska rättesnören är de band som kan hålla civilisationen samman. Utan dessa band kan människan inte nå sitt käraste mål — fred med sig själv, sin Gud och sin nästa.

Wernher von Braun är fortfarande en av de ledande inom USAs rymdstyrelse NASA, och en av dem som "förmådde" USA att till en kostnad av 120 miljarder kronor och med hjälp av ca 400.000 människor förverkliga bedriften att sända de första människorna till månen.

(Övers. Arvid Chramer)

Ett resultat av kvinnoåret?

Två ledande kvinnor i Västerås Tvärvetenskapliga förening: från vänster ordförande, Sirkka Kokko, och sekreteraren, Seija Ala-Rahasto.

Nästan 40 procent av UFO-Sv medlemsunderlag utgörs av kvinnor. Vi brukar se dem på våra årliga riksstämmor. Men vad sysslar de annars med i en organisation som vår? En handfull är fältforskare och några namn träffar vi i UFO-Information som översättare. En del arbetar med diverse skrivjobb och liknande ideell verksamhet, som inte syns utåt.

Vi skall därför presentera Västerås Tvärvetenskapliga Förening med f.n. ett 30-tal medlemmar. Denna UFO-Sv grupp har till stor del byggts upp och leds av två initiativrika kvinnor. Det är ordförande Sirkka Kokko och sekreterare Seija Ala-Rahasto som styr och ställer med det mesta i VTF.

Föreningen är Västeråstraktens naturliga samlingspunkt för alla UFO-intresserade, som förutsättningslöst och objektivt vill studera och forska i UFO:s natur. VTF har som förening ingen uttalad uppfattning om UFO-fenomenets natur. Denna neutralitet garanterar på bästa sätt den objektivitet som är nödvändig för

"Vetenskapen hjälper oss att skapa en bild av Gud"

att engagera allmänheten i frågan. Dessutom skyddar den föreningen mot all slags svärmare, önskedrömmare och sensationsskapare, samtidigt som den nödvändiga öppenheten består för den enskilde UFO-observatören vilken vill ha sin iakttagelse noggrant utredd, likväl som denna objektivitet lättast genombryter de naturliga psykologiska spärrar som människor har i UFO-frågan, berättar Sirkka vid vårt besök.

Seija nämner att föreningen är indelad i olika sektioner, eller ämnesområden, i vilka medlemmar med specialkunskap leder de övriga med gemensamt beslutade aktiviteter t ex experiment, undersökningar, utåtriktade arrangemang osv.

För närvarande finns det sex olika sådana, fortsätter hon, nämligen: astronomi, meteorologi, rymdforskning, parapsykologi, kemi och forntidsforskning. Härmed garanteras ett allsidigt och sant tvärvetenskapligt sätt att studera och undersöka UFO-fenomenen.

Vi kunde lika gärna kunnat heta Västerås UFO-förening, men vi tror att namnet Västerås Tvärvetenskapliga Förening säger mera om verksamheten, påstår Seija.

Sirkka kommer in på VTF's övriga verksamhet och berättar att föreningen ordnar studiebesök till olika institutioner samt deltar i de organiserade nattobservationerna som genomförs i samarbete med andra grupper runt om i landet.

Vårt huvudsyfte är emellertid att arbeta utåtriktat t ex med att sprida information om UFO-observationer från riks- och internationell press. Vi skall ordna utställningar och föredrag på skolor och ungdomsgårdar och anordna flera regelbundet återkommande informations- och debattkvällar för allmänheten. Den senaste var välbesökt och gav en hel del.

Måste skapa opinion

— Man kan inte sitta som en liten grupp i en föreningslokal och köra med en massa "kaffeprat" omkring UFO-frågan. Vi måste arbeta utåt och skapa opinion säger Sirkka och fortsätter:

— Men vi måste också nämna våra manliga kolleger i VTF. Att föreningen kom igång är helt vår vice ordf. Lars-Ake Erikssons förtjänst. Han samlade under riksstämman i Västerås in namn på intresserade, där även Seija och jag antecknade oss. Sedan sammankallade han samtliga och ordnade en första arbetsgrupp, vilket fick till följd att VTF bildades den 14 november.

— Vidare har vi vår kassör Karl-Erik Karlsson vilken använder många kvällar som handledare i våra studiecirklar. Vice sekr Chris Vos är vår verkliga tusenkonstnär. Han bygger en del elektronisk utrustning som detektorer och liknande. Han har även byggt upp en stor modell av en elmotor, liknande den Reinhold Carleby gjorde, efter en mer än tvåtusenår gammal ritning. Alltså leder han också vår verksamhet inom forntidsforskning. Eftersom han är en mycket skicklig tecknare ordnar han också våra utställningsplancher och medverkar som illustratör i UFO-Information. Vi hoppas mycket på år 1976, slutar Sirkka.

Både Seija och Sirkka anser att denna form av aktiviteter är mycket lämplig för kvinnor. Dessutom anser de att verksamheten som sådan är en angelägen fråga för mänskligheten.

Detta får stå som en utmaning till deras medsystrar i UFO-Sv. Blyges icke, kör igång med någonting inom ramen för vår målsättning!

Intervju: Thorvald Berthelsen

Foto: Karl-Olov Pettersson

Njurunda-händelsen 1946 ännu höljd i dunkel

Finns ett samband mellan "spökflygare" och liknande händelser i USA? Har Charles Fort rätt?

Tisdagen den 9 juli 1946 påstods det att en sk "spökflygare" kraschlandat på en badstrand i Njurunda utanför Sundsvall i Medelpad.

Kraschen gav eko över hela Sverige och följdes med stort intresse av både våra egna tidningar och korrespondenter från USA. Uppståndelsen i Sundsvall blev stor, polis och militär kom till platsen, FOA och Försvarsstaben i Stockholm kopplades in på fallet.

Ett vittne till "spökflygarens" kraschlandning var trafikflygare T Lindén från Sundsvall, som berättade att han låg och solbadade på Björkön då ett "bländande grönlila sken" plötsligt lyste upp himlen i nordostlig riktning.

— Självä kärnan hade formen av en långsmal projektil, berättade vittnet för utsända journalister från när och fjärran. Efter projektilen syntes en 40–50 meter lång svans... och nog liknade det hela mest en meteorit, tyckte jag.

Men någon meteorit var det knappast frågan om. Projektilen kom farande i 40 graders lutande vinkel och slog plötsligt ner cirka 45 meter från vittnet, och gjorde en krevadgrop i sanden på badstranden i Njurunda. Bitar av projektilen ströddes vida omkring och fanns på upp till femtio meters avstånd från nedslagsplatsen.

Herr Lindén samlade upp så många bitar han kunde hitta i en påse. Bitarna såg ut som poröst slag och var enligt vittnet "ytterst lätta".

Ingen meteor i alla fall ...

Militär från Sundsvalls luftvärnsskår skickades till Njurunda. I vilken omfattning de undersökte krevadhålet och bitarna från projektilen framgår inte av tidningsuppgifterna dock "uttalade de åsikten att ett nedslag aldrig ägt rum".

Militärens mörkläggning av händelsen var ett faktum! Tidningsskriverierna fortsatte emellertid, och den 12 juli påstod Strängnäs Tidning att "fynden utanför Sundsvall undersöks för närvarande av Försvarets forskningsanstalt". FOA förnekade tidningsuppgiften, och i ett uttalande i kvällstidningarna ifrågasatte man om bitarna från den påstådda projektilen verkligen kommit ned från luften!

En i kvällstidningarna ej namngiven representant för FOA sade i ett uttalande:

— De slaggyfnd från Njurunda, som satts i samband med "spökflygplanen" är knappast några meteorstenar. Meteorstenar brukar vara kompakta, utan porer och tunga som järn. De bitar som tillvaratagits i Njurunda är lätta och porösa och liknar

magugnsslagg eller koks. Bitarna har hittats på marken, och inte borrhats ned i denna. Vi måste därför starkt ifrågasätta om de verkligen kommit ned från luften, något som forskningsanstalten starkt betvivlar.

Någon kommentar till vittnesmålet av trafikflygare T Lindén i Sundsvall hade inte FOA. Vad var det egentligen som hände den 9 juli 1946 i Njurunda? Någon meteor var det ju inte, enligt FOA:s talesman — så vad återstår då? Svaret på den frågan var kanske en händelse av liknande slag som inträffade i USA ett år och nio dagar efter den mystiska händelsen i Njurunda.

Exploderade "munk" spred metallfragment

Den 21 juni 1947 befann sig en av amerikanska marinens kustbevakningsbåtar, under befäl av kapten Harold Dahl, i närheten av ön Maury Island utanför Tacoma i staten Washington, USA. Omkring kl 14.00 uppenbarade sig plötsligt sex "munkformade" farkoster av vilka en snabbt förlorade höjd och stannade upp på ungefär 150 meters höjd över patrullbåten.

Plötsligt hördes en dov knall som från "en underjordisk explosion" från en av de "munkar" som svävade över patrullbåten. Harold Dahl berättar:

— "Munken" i mitten spydde plötsligt ut tusentals tidningsliknande fragment som fladdrade ner över båten, vattnet och ön Maury Island.

Det visade sig senare, att dessa tidningsliknande fragment var av en vit, mycket lätt metall. Helt okänd för den dåtida vetenskapen.

— Kort därpå, fortsätter Harold Dahl, strömmade en lava- eller koksliknande mörk massa ner från samma föremål. Den verkade het, och från delar som hamnade i vattnet steg ånga upp. Då bitar från massan träffade vår patrullbåt dödades vår skeppshund.

Harold Dahls chef, Fred L Crisman, omhändertog senare de "koksliknande" bitar som Harold Dahl plockat upp från patrullbåten och stränderna kring Maury Island. Och kort därpå drog marinens säkerhetstjänst ner rullgardinen över hela fallet.

Har Charles Fort förklaringen?

En underrättelseofficer från McChordflygbasen, som kopplats in på fallet, konfiskerade de "UFO-fragment" som kustbevakningschefen Fred L Crisman omhändertagit av patrullbåtskaptenen Harold Dahl, och förklarade att fallet Maury Island "är föremål för omfattande undersökningar vilkas resultat för närvarande inte kan tillkännages offentligt".

Men så vitt UFO-Sverige vet genom vår ständiga kontakt med amerikanska UFOloger, har fallet Maury Island aldrig någonsin frisläppts av den amerikanska marinens säkerhetstjänst.

Redan Charles Fort, den amerikanske "mysterieälskande" författaren, som under sin livstid samlade tiotusentals tidningsklipp om mystiska händelser — vilka senare resulterade i böckerna: LO! The Book of the Damned, New Lands och Wild Talents — menade, att "stenar (och liknande) från skyn" hade sin högst okonventionella förklaring.

I sin bok "New Lands", som finns i svensk översättning av Roland Adlerberth och av förlaget Larson fått namnet "Länder bortom verkligheten", ska jag här återge några rapporter om "stenregn" som är hämtade från kapitel 38, sidorna 210–212.

Ett resultat av kvinnoåret?

Två ledande kvinnor i Västerås Tvärvetenskapliga förening
från vänster ordförande, Sirkka Kokko, och sekreterare
Salla Ala-Rahasto

Fyra månaders stenregn över Chico

Charles Fort:

12 mars 1922 — stenar som i tre veckors tid fallit "från molnen" över Chico, en stad i "jordbävningszonen" i Kalifornien (New York Times, 12 mars 1922). Stora, släta stenar som "tycktes komma rätt ut ur molnen". I San Francisco Chronicles nummer för den 12—18 mars — klippen har sänts mig av mr Maynard Shipley, skribent och föreläsare i vetenskapliga ämnen, om sådana nu kan tänkas existera — berättas om stenar som i fyra månaders tid då och då trillat ner från himlen över Chico, nästan uteslutande på taken till två magasinsslokaler som låg i direkt anslutning till varandra, men vid ett tillfälle tre kvarter längre bort: "en skur av ovala stenar"; "en störtskur av varma stenar".

San Francisco Call, 16 mars: "Varma stenar". Det berättas att folk samlades i skaror och att ett "skyfall" av stenar den 17 mars föll ner på en folkskara och skadade en person. Polisen "kam-made igenom" omgivningarna — den enda förklaring man kunde tänka sig där var att någon måste ha skjutit stenar med katapult (!). Man hade en misstänkt, men den 14 mars föll en stor sten när man säkert visste att han befann sig på annat håll. Alla omständigheter pekar på att ursprunget till dessa stenar måste ha svävat över orörligt uppe i skyn över staden Chico. Redan den 1 januari 1922 hade stadens sheriff, J.A. Peck, uppmärksamats på fenomenen.

Ett osynligt land i skyn?

Men sedan han undersökt saken i två månaders tid, förklarade han (San Francisco Examiner, 14 mars): "Genom hela undersökningen hittade jag inte en människa som kunde förklara saken. Jag har själv hört och sett de där stenarna då och då. Jag misstänker att det är nån typ med någon sorts maskin som ligger bakom".

Min egen åsikt är att antingen måste det finnas land över staden Chico, och inte särskilt långt borta heller, eftersom föremålen (anm: vid ett annat tillfälle regnade också småfisk från skyn över Chico) från detta land faller inom ett mycket snävt avgränsat område, eller också ligger landet långt borta, och det är därför osynligt, och föremålen har förts till denna lilla specialla del av jordens yta av en särskild ström.

Chicos fallande stenar — nya länder i skyn — eller vad?

Så långt Charles Fort.

Den konventionella förklaringen — vanligen lämnad av den ene eller andre "experten" av vetenskapsmän och självutnämnda förståsigpåare eller av tidningarnas "experter" — kommer alltid att vara, att s k stenregn har sitt ursprung från jordbävningsområden, aktiva vulkaner eller fruktansvärda eller rent av de värsta virvelstormarna i mannaminne. Att ett eller hundra vittnen sedan sett dessa stenar falla rakt ner från en molnfri himmel eller från ett moln eller dylikt hör inte hit, det gör det ju aldrig.

De Lärde, som vetenskapsmännen kallades förr i tiden, har alltid myndigheternas fulla stöd och dessa dikteras i sin tur av militären som åtminstone här i Sverige kopplas in i 9 fall av 10 vad beträffar nedslag av "mystiska föremål" från skyn. Men hav förtröstan, skulle man kanske ironiskt kunna säga, De Lärde och myndigheterna/militären värnar bara om vår säkerhet och mörklägger bara de okonventionella företeelser, som annars skulle skapa kaos och oreda i vår i dessa dagar fullkomligt riktiga världsbild.

Undersökning: **J.O. Sundberg**

Foto: **Håkan Pettersson**

Slaggregn över Motala i juni 1974

Dagen före midsommarafton, torsdagen den 20 juni 1974 inträffade i Motala en märklig händelse som tidigare bara varit utsatt för allmänhetens öppna misstro genom Charles Forts böcker om mystiska, och för vetenskapen oförklarliga händelser.

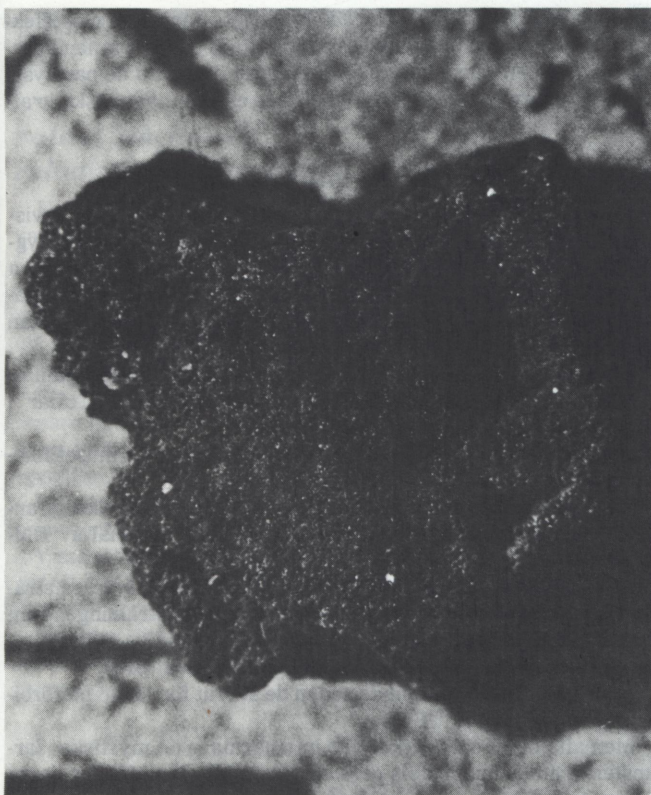
Över Motala regnade slagg från himlen!

Klockan var strax efter 16 på torsdagen då ett häftigt slagregn drog fram över Motala med omnejd. Över Holmsvägen i stadens södra utkant föll inte bara vanligt vatten från himlen utan även något slags kol- eller slagglignande materia.

Ernst Leander-Johansson med adress Holmsvägen 14, var ett av vittnena till den oförklarliga händelsen och han berättar så här:

— När skyfallet upphörde gick jag ut för att titta till blommorna i trädgården som jag alltid brukar göra när det regnat så här kraftigt. Jag har aldrig blivit så förvånad i hela mitt liv... Gårdsplanen var helt täckt av svarta fläckar, liksom sot, och av kol- eller slagglignande stenar!

Strålning för UFOs livsfarlig för människan

Större bitar på upp till en manshands storlek, men även mindre, låg utspridda över hela Leander-Johanssons tomt, och vid närmare undersökning fann han att det även regnat "sådana konstigheter" över den asfalterade vägen och ner på en garageinfart till grannens tomt.

Vid UFO-Sveriges fältundersökning på platsen tillvaratogs ett antal bitar för vidare undersökning och analys. Somliga bitar föreföll att vara koks, andra liknade upphettad slagg. De koksliknande bitarna var porösa och lätta, medan de slaggländande var tyngre och hade tätare konsistens.

— Jag har bott här i 28 år och aldrig sett något liknande, sade Ernst Leander-Johansson som var närvarande vid UFO-Sveriges undersökning. Leander-Johansson omtalade också, att de bitar som hittades på den asfalterade vägen måste ha varit mycket varma då de "klibbat fast" och föredro den tecken som om de bränt sig in i asfalten.

— Den märkliga materian måste ha kommit uppifrån, sade Ernst Leander-Johansson. Någon annan förklaring finns inte...

Genom Thorvald Berthelsens i UFO-Köping försorg har en del bitar nyligen analyserats vid ett forskningslaboratorium i Mellansverige. Av resultatet framgår, att de bitar som undersökts består av 80 % kol medan resten är slaggländ.

Tidigare sten- eller koks- och slaggregn under årens lopp har vid analys uppvisat samma innehåll. Någon förklaring till varifrån det märkliga regnet kommit har man aldrig fått.

Text: J. O. Sundberg

Foto: Håkan Pettersson

Kenneth Samuelsson

Artikeln om den gåtfulla EM-kraften och dess oroväckande verkningar fortsätter här med sitt andra och avslutande avsnitt.

Några dagar efter den stora mörkläggningen av USAs östra delar strömmade rapporter in från Europa och andra delar av världen — som också lades i mörker.

Det var som om strömavbrottet i USA orsakat en världsomfattande kedjereaktion.

Den 18 november 1965, mörklades stora delar av England, inklusive London.

Den 26 november blev St. Paul i Minnesota strömlöst samtidigt som en stor armada UFOs passerade över staden.

Den 2 december blev El Paso i Texas, och två städer i New Mexico helt utan ström.

Den 4 december hade turen kommit till östra delen av Texas, där 40.000 människor plötsligt befann sig i mörker.

Samma datum blev också staden Kitchener i Ontario-regionen i Kanada, utan ström.

Den 11 december sänktes sig mörkret över staden Jidda i det avlägsna Saudiarabien.

Och i januari 1966 mörklades ytterligare fem olika områden — södra Italien, Saskatchewan nära Toronto i Kanada, delar av Los Angeles i USA, och Norfolk County i Ontario, Kanada.

Ett av de tidigaste och mest skrämmande strömavbrotten inträffade den 17 augusti 1959, då kraftinstallationen i Uberlandia i staten Minas Gerais i Brasilien plötsligt försattes ur funktion.

Av outredd anledning (UFOs inte inräknade) upphörde fyra stora atomanläggningar att fungera, och resultatet blev att hela den topphemliga och strategiskt viktiga nyckelinstallationen lades i mörker.

Ett annat fall, som inträffade i USA, lyckades amerikanska flygvapnet inte tysta ner.

Den 18 april 1962 rapporterade observatörer vid Stead-flygbasen nära Eureka i Utah, att ett gigantiskt flygande föremål hade landat nära basens kraftstation strax innan hela basen lades i mörker sedan det elektriska systemet upphört att fungera.

Antalet strömavbrott världen runt har ökat enormt sedan 1965, och proportionerna är nu så stora att man inte längre kan påstå att det rör sig om tillfälliga avbrott som förorsakats av mänskliga misstag eller andra naturliga orsaker.

Aterigen liknar dessa strömavbrott ett prov utfört av UFOs EM-krafter, ty UFOs har nästan alltid — som i fallet med de terroriserade fordonen — iakttagits över eller i närheten av de drabbade områdena.

En professor från ett universitet i nordvästra USA var nära att erkänna att det var UFOs, som låg bakom strömavbrotten då han sade, att de uppträder genom "oscillationer eller vågor i elektriska omlopp".

Oscillationer som härrörde från okända källor.

Och en annan nyhet har dykt upp — under 1967 inträffade mer än 1.000 fall där telefoner i England upphörde att fungera. Ibland berörde "telefonstoppen" stora — och för försvaret strategiskt viktiga — städer. Än en gång kunde myndigheterna inte förklara vad orsaken var, inte heller medgav man att den ökade frekvensen av UFO-observationer, som skett samtidigt, kunde ha haft ett samband med det inträffade.

Men vissa vetenskapsmän var oroliga.

Dr. James E. McDonald, från Arizona-universitetet, sade vid en kongresshearing i juli 1968, att trots att det saknades konkreta bevis för att UFOs förorsakade strömavbrott, som dock inte var omöjligt, hade han och flera av hans kolleger, oroats av den senaste tidens händelseutveckling.

Strålpistoler förlamade vittnen

Om de mekaniska sammanbrotten, som orsakats av UFOs EM-krafter förefaller häpnadsväckande, visar rapporterna att attacker av psykologisk natur är än mer fantastiska.

Dessa rapporter upptar inslag av: värmestrålar, elektriska chocker, ljusbomber mot huvudet, depressioner, fall där människors hud bränts sönder, elektrifierat hår, tillfällig dövhet, strålningsskador, förlamning, minnesförlust och blindhet.

Fall som ovanstående inrapporterades från Frankrike under 1954 och från Sydamerika 1957.

Några exempel:

Den 10 september 1954 såg en metallarbetare i staden Quarouble i Frankrike, hur två små humanoider gick längs ett järnvägsspår. Och när han närmade sig dem paralyserades han av en ljusstråle, som lämnade honom som "fastfrusen" tills UFOt hunnit lämna området.

Den 11 oktober 1954 befann sig en affärsman och hans kollega nära Corbigny i Frankrike, när ett UFO landade på ett fält omkring 60 meter från deras bil.

Bilmotorn stannade, och de båda männen kunde inte röra sig när tre små humanoider klev ur UFOt. När de sedan återvände in i farkosten, och försvann utom synhåll för männen, kunde dessa åter röra sig normalt och gick ut lagom för att se UFOt försvinna i skyn.

Den 14 november 1954 såg en lantbrukare från Isola i Italien, hur tre "dvärgar" landsteg från ett landat UFO och närmade sig en hage där han förvarade sina kaniner.

Lantbrukaren trodde att "dvärgarna" skulle stjäla kaninerna och rusade in i huset efter ett hagelgevär. Något bruk av geväret kunde han emellertid inte göra, för plötsligt fann han att han stod paralyserad mitt i en rörelse.

Humanoiderna stal inga kaniner utan återvände till UFOt, som startade och försvann.

Än en gång kan man konstatera att det ser ut som om ufonauterna använder sig av ett "testvapen", ty i hundratals andra fall har människor som kommit nära UFOs, paralyserats av en stråle från ett av deras "handeldvapen".

Den här rapporten, bland många andra, är typisk:

den 9 oktober 1954 befann sig en fransk lantbrukare cyklande på väg mot Lavoux, när han plötsligt mötte en figur klädd i "grodmandräkt" som sköt en dubbel "ljusstråle" mot honom så att han paralyserades.

Handvapen som avfyrat paralyserande strålar har nämnts i så många fall, att man misstänker att de muskelförlamande strå-

larna avfyrats avsiktligt från UFOs och inte var några sidoeffekter från UFOts framdrivningssystem. Ändå måste humanoidernas handvapen också avfyras EM-effekter eftersom de paralyserande strålarna visar så stor likhet med elektromagnetiska krafter.

Strålning har bränt människor

Värmestrålarna från UFOs är en annan farlig EM-effekt. I vissa fall har vittnen på marken känt "värmevågor". Bilar och flygplan har också överhettats, när UFOs flugit förbi dem på nära håll. I ett sådant tragiskt fall, hoppade två amerikanska flygvapen-piloter ur sin "överhettade" kabin, medan deras flygplan kraschade i en stad och dödade fyra personer.

Ett hus utsattes också för "överhettning" när ett UFO på natten kretsade över det och besköt det med mystiska "strålar", som tycktes lysa upp hela omgivningen.

Och flera timmar efter det att UFOt försvunnit var huset fortfarande hett.

I alla dessa fall verkar bevisen tyda på att UFOs avsiktligt använder en sorts värmestråle ur sin omfattande arsenal av EM-krafter.

Allvarligast är fallen där människor har bränts av dessa strålar. Vissa människor har bränts av den intensiva strålningen som omgett observerade UFOs.

Andra har bränts sedan de närmast sig ett landat UFO.

Andra åter har blivit blinda sedan de stirrat för länge på förbi-passerande lysande UFOs.

Men alla dessa människor var inte närmare de mystiska farkosterna än de hundratals personer, som inte utsattes för dessa värmesensationer och ögonskador, så återigen verkar det som om ufonauterna avsiktligt testat effekterna av sina EM-krafter.

Den enda förklaring som annars finns, är att ufonauterna "vårdslöst" släpper ut EM-strålarna från sina farkoster, utan att tänka på att de kan skada människor, och sedan har de "glömt" att sätta upp sina "skyddsanordningar", som andra UFOs tycks ha gjort.

Mycket sällsyntare är rapporterna där vittnen slagits till marken av osynliga krafter.

Ett sådant fall inträffade den 12 april 1965 när ranchförmanen James Flynn från East Fort Meyers i Florida mötte ett UFO när han färdades i sin hemmagjorda "Buggy" på väg mot sin sommarstuga.

Flynn steg ur bilen och gick fram mot UFOt men kunde inte upptäcka några humanoider.

Han skulle just gå fram till ett av UFOts "fönster" och titta in, då en "ljusstråle" plötsligt sköt ut från farkosten och träffade honom i huvudet.

Flynn kastades till marken och blev där liggande medvetslös i 24 timmar.

En läkare som senare undersökte honom fann ett litet runt hål mitt i huvudet där strålen hade träffat. Likaså var synen på hans högra öga svårt skadad och kraftigt nedsatt flera veckor efter den hemska upplevelsen.

Den 26 oktober 1954 mötte en lantbrukare i Frankrike en humanoid som var iförd en underlig dräkt, och som sköt en blå ljusstråle mot honom. Lantbrukaren kastades till marken och fick svåra skador i huvudet.

Mot bakgrund av dessa fall kan man tillägga en annan EM-effekt från ufonauternas "vapenarsenal" — en stridsstråle som kan kasta människor till marken.

Nytt UFO-memorandum Canada visar stor likhet med foto från Värnamo

Den här bilden tog
en svensk skolgrupp
i Värnamo den 21
mars

och påvisar
ett så stort
dåligt UFO
upp över Ontario
i Kanada.
Samma föremål?

1965 kastades flera människor till marken i Warminster i England, då UFOs kretsade över staden.

Soldat på dansk raketbas förlamades!

En annan mycket ovanlig EM-effekt är dock den mest alarmerande av alla.

Den uppmärksammade danske ufologen, Hans Lauritzen, rapporterade (i *Flying Saucers Magazine*) att en soldat vid en dansk raketbas nära Gundrod hade radartjänst, när han observerade ett snabbgående UFO, som passerade över radarskärmen med otrolig hastighet.

En underlig känsla grep soldaten när UFOt flög över basen, och senare hade han mycket stora svårigheter att gå och greps vid vissa tillfällen av ångest och kunde inte koncentrera sig på sina uppgifter. Vid andra tillfällen var han helt förlamad.

Lauritzens teori är, att EM-kraften från UFOt "påverkade hans centrala nervsystem".

Vissa människor känner sig också mycket deprimerade när de ser ett UFO, medan andra paradoxalt nog framhåller att de känt en stark "fredlig kontakt" eller till och med "glädje".

Möjligen förhåller det sig så, att UFOs framdrivningssystem sprider vissa EM-krafter som på olika sätt påverkar det mänskliga psyket.

Kan UFOs orsaka minnesförlust eller lindra olika smärtor?

En annan mental effekt observerades i det berömda fallet med Betty och den nu avlidne Barney Hill, som 1961 led av total minnesförlust sedan de förts ombord på ett UFO för att "undersökas".

När paret hypnotiserades, kunde de berätta vad som hänt under de två timmar av sitt liv, som de tidigare inte haft en aning om.

Liknande fall, men med märkliga varianter, har efter fallet Hill blivit rapporterade.

Ett av dessa rapporterades från England, och det har i stort vissa likheter med fallet Hill.

Den 26 oktober 1967 upptäckte en bilande affärsman i England plötsligt ett stort, kupolformat UFO, som mitt i den kolsvarta natten förföljde hans bil på cirka 30 meters höjd.

Kort därefter började underliga saker att hända affärsmannen. Först kände han en stark lukt av ozon sedan en tryckförändring i öronen, därpå hur händerna började sticka och skaka. Men vad som var mest häpnadsväckande var att han plötsligt upptäckte att han körde på en väg som han aldrig sett tidigare. Han hade före avfärden noggrant markerat den väg han skulle ta, ty han var inte bekant med området. Efter mötet med UFOt ignorerade han helt sin karta, och ändå fann han den rätta vägen utan problem.

Hur vet han inte.

Ett slags "sjätte sinne" fick honom att köra rätt, berättade han senare.

När mannen nådde sin destination, upptäckte han en annan fantastisk sak — tandvärken, som plågat honom i flera dagar, var helt borta.

AV THORVALD BERTHESEN

I september 1965 befann sig de två vicesherifferna, B.E. McCoy och Bob Goode, i en patrullbil i en liten stad i Texas, när ett stort UFO svepte ned mot deras bil och skrämde föraren, Goode, som i panik stampade gasen i botten och körde därifrån.

Goode hade vid tillfället ett bandage runt fingret på vänstra handen. Han hade tidigare samma kväll blivit biten av sin alligator (som han hade som husdjur).

Fingret ömmade under färden, och Goode sade till sin kollega, att han skulle köra till en läkare för att få såret omsett.

Men efter mötet med UFOt och den vilda färden för att undkomma det kände Goode att fingret inte längre smärtade som tidigare.

Han tog av bandaget och fann att fingret var helt igen — det verkade dessutom som om han aldrig blivit biten av sin alligator. Han drog sig då till minnes att han haft vänstra handen utanför fönstret på den sida som han och hans kollega sett UFOt som omgett av ett märkligt ljus.

Helade UFOs EM-krafter — avsiktligt eller tillfälligt — Goodes finger?

Lindrade ufonauterna på samma sätt den Engelska affärsmannens tandvärk?

EM-kraften livsfarlig för människorna!

Man kan finna märkliga likheter i den jordiska vetenskapen. Varierande vetenskapsmän har experimenterat med magnetiska "burar" och elektromagnetiska fält som omgett mänskliga försökskaniner, för att se om sådana krafter kan påverka människor psykiskt eller mentalt.

Den italienske vetenskapsmannen Cazzamalli fann, att människor som utsatts för starka EM-fält fick hallucinationer.

Och Sovjetiska vetenskapsmän, som utförde ett grundligt test med EM-strålning inklusive radarstrålning, fick följande resultat på försökspersonerna: minnesförlust, sömnlöshet, yrsel, tendenser till irritation, migränliknande huvudvärk (som rapporterats av många UFO-vittnen), smärtor i bröstet och darrningar i händerna.

Allt detta betyder utan tvekan att de intensiva EM-fälten (från UFOs) påverkar den mänskliga organismen på ett mycket farligt sätt. Vetenskapsmännen har än så länge bedrivit för få studier i ämnet för att kunna säga varför och hur EM-kraften är så livsfarlig.

Påverkas även djuren av elektromagnetism?

Människor kan möjligen inbilla sig att de utsatts för EM-effekter, men kan även djur inbilla sig detta?

Är det något som skulle kunna bevisa UFOs existens, så är det djurens upplevelser i samband med EM-effekter.

Dessa "vittnen" bör ju knappast vara kapabla att ljuga eller inbilla sig saker och ting.

Och i många rapporter finner man, att den mänskliga observatören varnades för UFOt av sin skällande hund eller något annat djur, innan händelsen inträffade. Lägg märke till följande rapporter:

Äldre nummer av UFO-Information

Den 11 oktober 1954 försattes en boskapshjord i panik, och när ett vittne tittade upp i luften fick han se att UFO passerade över området.

Den 15 oktober 1954 försattes en boskapshjord i Boaria i Italien i panik då ett UFO kretsade över området. Djuren rusade rakt fram och trampade nästan ner en lantbrukares lilla dotter.

Den 16 oktober samma år var det dags igen. En ryttare i Cierde-Rivière i Frankrike, undrade då varför hans häst plötsligt blev så orolig.

I nästa ögonblick fick han svar på sin fråga, då ett UFO lyfte från ett närbeläget fält.

Hästen stegrade sig, kastade av ryttaren och låg sedan medvetslös i tio minuter.

Sedan hästen vaknat darrade den i hela kroppen och kunde endast med stor svårighet haltande föra hem sin ryttare.

Den 29 januari 1953 återvände en officer tillhörande amerikanska flygvapnets säkerhetstjänst, S.C. Conway, till sin fars ranch efter nattjänst på basen.

När han kom in på gårdsplanen, hörde han hur grisarna skrek samtidigt som hästarna i stallet sparkade våldsamt mot stalldörrarna.

Conway undersökte omgivningarna och fick då syn på ett UFO som kretsade över en av ladorna, utom synhåll för djuren.

Hur hade djuren kunnat upptäcka UFOt?

Kanske förhåller det sig så, att djuren har ett bättre utvecklat hörselsinne än människorna och kan höra de ofta rapporterade "surrandena" eller "vinande" ljuden från ett UFO som närmar sig. Det är också möjligt, att djuren är känsligare för EM-krafterna, som kanske upprör dem psykiskt. Detta verkar troligt eftersom djuren, som inte bryr sig om dånande lastbilar och flygplan, plötsligt blir helt vilda när ett tystgående, eller oftast helt ljudlöst UFO flyger över.

Vad är det som orsakar att hundar ylar av skräck, att boskap bryter sig ur sina inhägnader och rusar iväg i panik, att tjurar sliter sig, och att fårhjordar flyr?

Om det inte är något jordiskt, vad kan det då vara förutom UFOs och deras underliga EM-effekter?

Hoppas ufonauterna genom att stoppa motorer, störa radioapparater, orsaka strömavbrott, skjuta med värmestrålar och paralyserande strålar, skapa psykologiska effekter och panik hos djuren, på att kunna bromsa civilisationen över en natt?

För att sedan invadera jorden utan att döda någon människa?

Rapporter om EM-effekter vällar stark oro

Men trots att bevisen radar upp sig kan sanningen fortfarande vara att ufonauterna inte planerar någon invasion, utan av misstag och utan "skyddsskoldar" för sina EM-fält sprider EM-effekterna på jorden utan att veta att dessa utgör en stor fara för jordens befolkning.

Men ändå tenderar de kusliga EM-effekterna att öka för varje år som går.

Dessa rapporter har på den senaste tiden oroat dem som haft tillgång till att läsa det kusliga materialet:

1) En tonårspojke och hans flickvän, som beskjutits med strålar från ett UFO förvandlades plötsligt från C till A-studenter som om deras intelligenskvot hade ökat över natten.

Genom det enorma intresse som nu visas vår verksamhet så har alla äldre nummer av tidningen tagit slut. Många nytillkomna medlemmar ringer och skriver för att få köpa tidigare årgångar.

Tyvärr har vi bara 1975 års utgåva kvar. Denna årgång kan köpas komplett (6 nr) mot insändande av 30 kronor på postgirokonto 8 43 25-0 C-A. Jonzon. Skriv "1975 retroaktivt" på postgirotalongen och texta namn och adress tydligt.

2) Håret på en man stod rakt upp och stelnade som om det "magnetiserats", sedan ett lågtflygande UFO passerat över huvudet på honom.

3) En annan observatör blev plötsligt medveten om att han blivit dövd.

4) En bilförare blev vittne till hur strålkastarljuset från hans bil böjdes åt sidan, när ett UFO kretsade över bilen på låg höjd. Mannen var nära att köra av vägen.

5) En pilot på ett passagerarflygplan blev vittne till hur planets kompass ursinnigt snurrade runt i 15 minuter. Minuterna innan hade ett UFO passerat.

6) Ett UFO dök ned mot en flygplats, och i nästa ögonblick började alla dess ljus att blinka och var nära att slockna.

7) Alla radaranläggningar på en amerikansk flygplansbas upphörde att fungera då ett UFO flög över.

8) Trafikskyltar av metall magnetiserades och började hörbart rassla då ett UFO passerade dem på nära håll.

9) En liten damm frös till, mitt i sommaren, när ett UFO flög över den.

10) När ett UFO kretsade över en ranch föll en ko död till marken, och en vecka senare började svampar i området att anta gigantiska proportioner. Vissa växte upp till en höjd av 4 decimeter.

11) Färgen på en bil ändrades från grått till purpur när ett UFO flög över.

12) Alla TV-apparater i en stad försattes ur funktion när ett UFO på låg höjd passerade. TV-bilden visade bara ett underligt ruttmönster av linjer.

13) En flygplansmotor stannade inte då ett UFO passerade, istället ökade den plötsligt farten.

Listan skulle kunna göras ännu längre, ty ännu kusligare EM-effekter har noterats.

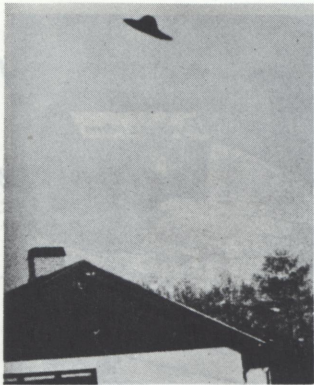
Runt hela världen har maskiner, djur och människor spunnits in i ett nät av det fenomen som kallas EM-effekter.

Och överallt ställer man frågan — även i vetenskapliga kretsar — är dessa EM-krafter olyckshändelser, eller utför ufonauterna ett världsomfattande "vapentest"?

Källa: SAGA'S UFO Special 1971 Otto Binder och Joan Whitenour.

Nytt UFO-foto från Canada visar stor likhet med foto från Värnamo

Den här bilden tog en svensk skolgrabb i Värnamo den 21 mars

... och precis ett år senare dök detta UFO upp över Ontario i Kanada. Samma föremål?

Pat McCarthy, en 19-årig gymnasieelev från Waterdown, Ontario i Kanada, tog den 18 mars 1975 ett fotografi av ett UFO ovanför ett nedlagt stenbrott i närheten av sitt hem.

Den 21 mars 1974 fotograferade då 15-årige Christer Sundström ett UFO över södra Värnamo. Båda bilderna visar en slående likhet! Kanske var det samma typ av UFO som dök upp över Waterdown exakt ett år senare?

Christer Sundström hade drabbats av vattkoppor och var hemma från skolan. Han låg och vilade på sitt rum då han utanför rumsfönstret, vid Almgatan över grannens hus, upptäckte ett diskusliknande föremål som pendlade runt och försvann i östlig riktning. Plötsligt kom farkosten tillbaka. Den kom närmare och Christer kunde tydligt se dess silverskinande skrov och han berättar:

— Föremålet stod ömsom stilla och cirklade ömsom runt under ungefär en minut. Riktigt nära var det under uppskattningsvis 30 sekunder. Då föremålet kom tillbaka denna andra gång reagerade jag snabbare. Jag slet till mig kameran, som låg på en hylla nära fönstret, och tog fem bilder av rymdskeppet eller vad det nu var, innan det med mycket snabb acceleration försvann upp i atmosfären. Vädet var vid tillfället mulet.

Av de fem fotografierna blev endast ett bra medan de övriga fyra blev förstörda.

Pat McCarthy var ledig från skolan på grund av examen och hade gått ut för att fotografera hökar. Han hade tidigare tagit fina bilder av hökar över stenbrottet, men denna dag syntes inga till. Förargad hade han gett upp hoppet och var på väg hemåt längs huvudvägen, då han upptäckte ett massivt föremål på himlen och han berättade:

— Jag hade min uppmärksamhet koncentrerad på en gren uppe i ett träd då jag fick ögonen på den stora skivan, som sick-sac-

AV THORVALD BERTHELTSEN

kade i luften över mig. Jag reagerade genast och började fotografera så fort jag kunde.

Han beskrev föremålet som två gånger större än en DC-8. UFO:t iakttogs också av en man från Burlington men såvitt känt ej av flera. Tidningen Hamilton Spectator publicerade observationen tillsammans med fotografierna och Pat blev intervjuad i ett radioprogram från Hamilton.

Dr J Allen Hynek, internationellt känd UFO-forskare och chef för centret för UFO-undersökningar i USA (se UFO-Information nr 6/1975), undersökte både negativerna och kopierna. Han sade sig inte kunna hitta något fel på någon av dem och fortsatte:

— Om fotografierna är äkta, och allt tyder på att så är fallet, är de bland de bästa som någonsin har tagits.

Hynek fastslog också att Pat McCartys foton visar en slående likhet med tre andra UFO-foton tagna i Peru, Australien och Europa, vilka anses vara de mest autentiska i fotosammanhang.

— Jag skulle aldrig kunna påstå att jag är fullständigt säker, för det kan man inte vara. Jag föredrar att säga, att varje undersökning har varit positiv och att föremålet trotsar all beskrivning. Det finns ingen förnuftig, jordisk förklaring på det, slutar dr Hynek.

En UFO-grupp som inte har något samband med Riksorganisationen UFO-Sverige avvisar kategoriskt Christer Sundströms fotografi som en förfälskning. I samband med de undersökningar som då gjordes utsattes Christer för flera pinsamma telefonsamtal, i vilka han bl a ombads erkänna att fotot var en förfälskning. UFO-Sverige tar helt avstånd från sådana diskutabla arbetsmetoder.

Visst ligger det i allas intresse att falska UFO-fotografier avslöjas, men man måste gå varsamt fram så att det inte drabbar oskyldiga, särskilt som i detta fall en pojke i känslig ålder. Att vara förutsättningslös i sina undersökningar innebär för den skull inte, att man saknar ståndpunkt i den fråga som studeras. Kanske är det intressant att systematiskt sitta och sortera upp UFO-foton i två högar: förfälskade eller äkta. Men det är ytterst naivt att tro och påstå, att en stillbild ur högen "äkta vara" skulle ha något som helst bevisvärde i UFO-frågan!

Ibland måste man arbeta i motsatt riktning och försöka påvisa att ett fotografi, som av ett fåtal subjektiva förståsigpåare, anses vara en förfälskning, trots allt inte är förfälskat.

Ett flertal personer har under hösten gått igenom Christer Sundströms observation och gjort nya intervjuer och undersökningar. Såväl fotot som själva kameran har genom ing Henry Svenssons försorg varit föremål för ingående undersökningar och intet nytt har framkommit som kan peka på ett falsarium. Bildrutorna före UFO-fotot visar motiv från en klassfest som Christer fotograferade. Detta har tolkats som en spritfest och använts för att misstänkliggöra honom.

Christer Sundström får emellertid de bästa vitsord från sin omgivning. Han studerar vid gymnasiets sociala linje och skall utbildas till polis. Christer har en kristen livssyn och är verksam som ungdomsledare i Kyrkans juniorer i Värnamo, varför han på intet sätt kan misskrediteras genom förtäckta anspelningar på brända och destillerade drycker.

Dessa omfattande nya undersökningar stärker utredningen från 1974. Det finns ingenting dunkelt eller skumt med Christer Sundström eller det foto som han tog den 21 mars 1974.

Källor: FATE September 1975

Ing Henry Svenssons utredning

Personliga besök

Besök och intervjuer med Christer Sundströms omgivning

Har vi glömt månen, vår närmaste rymdgranne?

I slutet av sextioalet riktades nästan allt rymdintresse mot vår måne. De amerikanska månlandningarna med bemannade Apollofarkoster var något unikt i människans historia. Aldrig tidigare hade någon från denna planet gett sig ut i rymden till en annan himlakropp, landstigit där och sedan återvänt till jorden. Åtminstone hade ingen människa tidigare gjort det på ett sådant sätt, att miljoner TV-tittare kunde följa evenemanget. Nu, nästan sju år senare, verkar allt intresse kring månen ha slocknat och i stället blickar vi mot planeterna, främst Mars. Men månen är inte bortglömd. I Houston i Texas undersöker man fortfarande månstenar i månlaboratoriet. Inte därför att de är utomjordiska, men för att de innehåller saker vi kan få ont om i en inte alltför avlägsen framtid.

När Apolloprogrammet startades, höjdes röster som varnade för att de pengar man spenderade på månprogrammet var bortkastade och kunde användas bättre till mer jordnära ting och till forskning, som alla människor skulle ha nytta av.

Det ursprungliga programmet med tio bemannade landningar krymptes till sju, och sex lyckade, bemannade expeditioner kunde genomföras. En misslyckades, den med Apollo 13, vars besättning tack vare reservsystem kunde klara sig hem igen till jorden med livet i behåll.

Svårare bryta malm på havsbotten än på månen

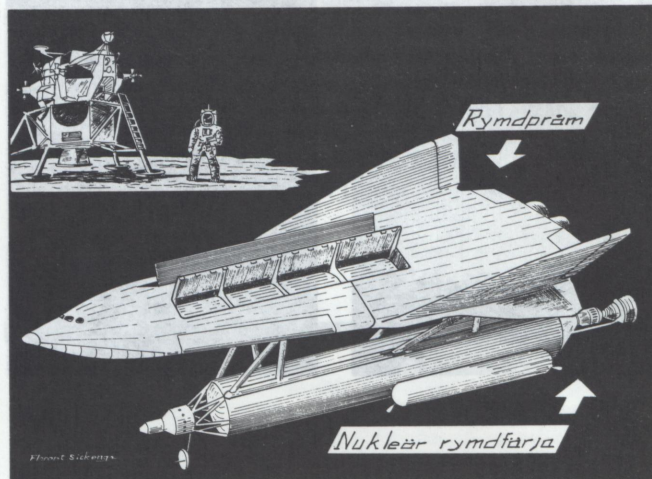
Men nu, sju år senare, börjar man klart skönja fördelarna med de bemannade månexpeditionerna, dels genom hundratals kilo månstenar, som ger vetenskapsmännen rikligt med material för analys och olika prov, dels genom den erfarenhet man fått i landsättning av människor på en främmande himlakropp. Den sistnämnda prestationen är faktiskt banbrytande för det vi kan vänta oss på 90-talet. Våra jordiska resurser av mineraler håller nämligen på att krympa snabbt.

Vi har två ännu outnyttjade resurser i fråga om mineraler, nämligen havsbotten och andra, obebodda himlakroppar. Det ter sig onekligen lättare att ta sig ner till havsbotten och börja brytning av malm där än att bege sig ut i rymden, exempelvis till månen, för att starta gruvdrift där.

Men så är inte fallet. För djuphavsforskning behövs ett teknologiskt genombrott, farkoster och en teknik, som gör det möjligt att ta upp mineraler med vinst. Man har delvis börjat experimentera med denna teknik, men problemet är också att, de mineral man behöver finns på andras territorium, vilket kan få politiska konsekvenser.

Nytt UFO-fotograf
av
Canada visar
stora
likhet med foto från
UFO-information

Apolloprogrammet har gett en första insyn i de väldiga mängder mineraler som vår måne är rik på och som vi en gång kan komma att utnyttja. Gruvdrift på månen är inte otänkbar runt sekelskiftet. På teckningen ses en rymdpråm, av s k flying body-typ, med vilken materialer från månen kan forslas till jorden.

På månen finns gott om mineraler av olika slag, och inga gränser är ännu uppdagna. Den teknik som skulle behövas för brytning av malm på månen är inte avlägsen. Redan om fyra år börjar "busslinjen" till rymden med de amerikanska rymdfärjorna, och de kan ge erfarenhet som blir tillämplig kanske redan på 90-talet.

Material från månen kan på olika sätt sändas i kretsbanan kring den. Himlakroppen har ju ingen nämnvärd atmosfär, och gravitationskraften är bara en sjättedel. Därför kan exempelvis speciella behållare med månmalmskjutas i en bana med hjälp av en katapultanordning. Runt månen kan små rymdstationer upprättas, typ Skylab, där malmbehållarna lastas ombord på rymdpråmar av plast. Dessa transporteras till och från jorden med elektriska rymdfärjor, som går mellan jorden och månen utan att landa. Deras uppgift är så att säga att forsla last från en mån-bana till en bana kring jorden.

Plastrymdpråmen i jordbana kan av en rymdfärja av den typ som nu håller på att byggas få en knuff, som bringar den i en bana vilken delvis passerar genom jordatmosfären, och den obemannade, motorlösa rymdpråmen kan, styrd av datorer, landsättas precis på den plats på jorden man vill ha den. Dylika transportfarkoster kan, precis som de rymdfärjor som nu byggs, konstrueras så att de kan användas många gånger om, hundra till tvåhundra gånger. Energi för de elektriska färjaketerna mellan jorden och månen leveras av solen, liksom den energi man behöver för malmbrytning på månen.

År 2000: Fabriker i bana runt jorden

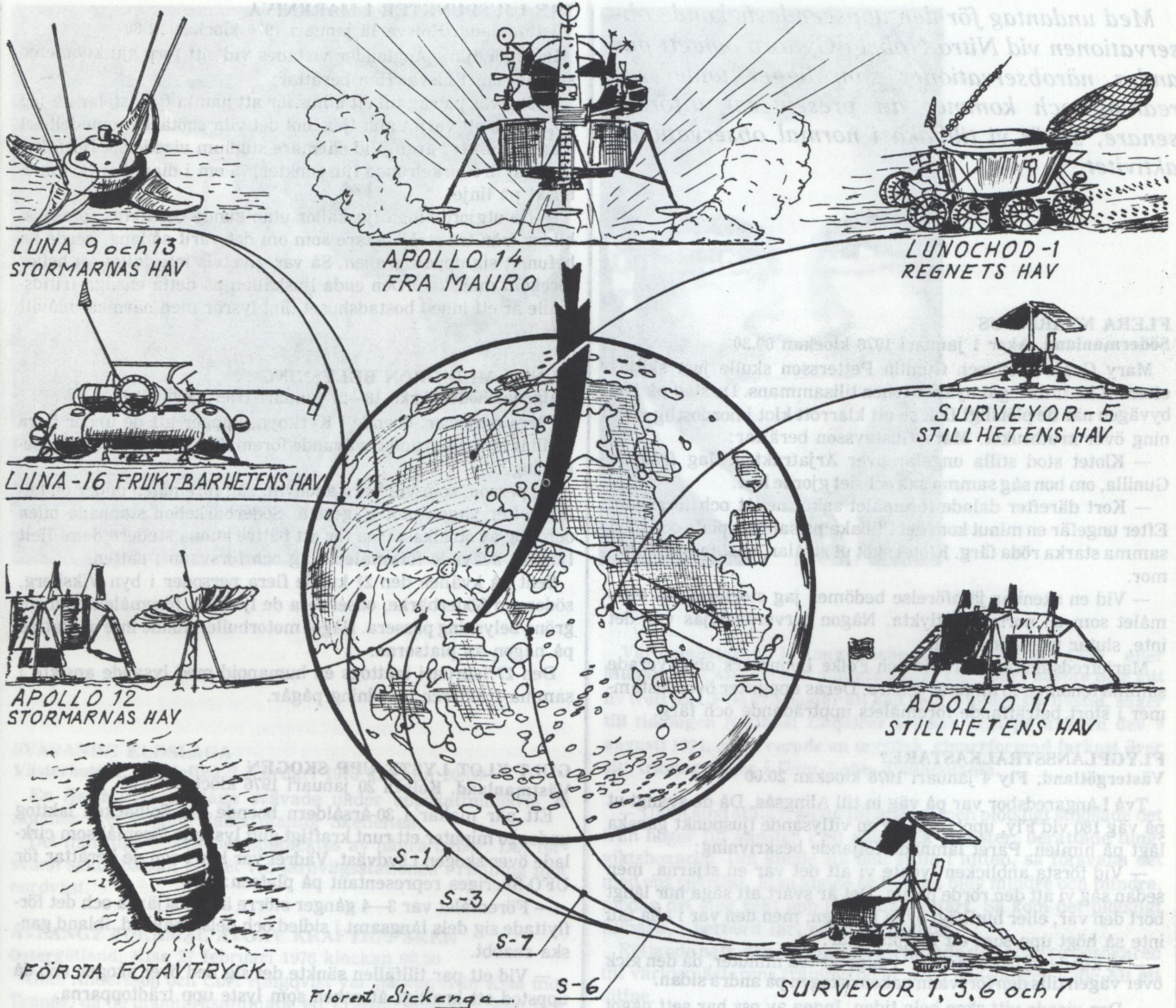
Allt detta låter väldigt avlägset, men det är det inte. Det kan visa sig bli billigare att hämta mineraler från månen än från havsdjupen! Från miljöhåll skulle man kunna framhäva, att man

Världsmästare i tungviktsboxning ofta sett i fjärrsyn

av Thorvald Berthelsen

Så här var läget på månen år 1971, men sedan dess har mycket mer landat och ramlat ner på månen. Där finns nu resterna av Sovjets första rymdsond, som ramlade ner 1959, amerikanska hårdlandande Rangers, Sovjets något mjukare landande Lunas, fyra mycket mjuklandande Surveyors, liksom softlandande och sedan rullande ryska månkvagnar av typ Lunochod, två landningsställ till Lunafarkoster som återvänd till jorden, sex landningssteg till Apollomånlandare, samt månforskningsinstrument – av vilka flera fortfarande fungerar – samt en massa raketsteg, förbrukade människabiner och månsatelliter.

För det avstånd jag såg föremålet så var kroppen så här stor visar Th. Curt Ringqvist för Åke Gustavsson, UFO-Sverige.

gör ett ingrepp i månens egen natur, men man kan ju förstås fundera på om ett par av människan gjorda hål gör så mycket till eller från bland de miljontals som naturen själv har vållat.

Experter från Nasa har inte bara tänkt på vilket sätt man skulle kunna ta hem månmineraler, utan gått ännu ett steg längre. Omkring sekelskiftet kan vi vänta oss de första fabriker i kretsbanan runt jorden! Det finns nämligen överlägsna tillverkningsmetoder av olika komponenter som kullager, transistorer och andra ting, som lättare och bättre kan tillverkas i rymden.

Experimentell tillverkning av olika detaljer kommer att ske redan ombord på rymdfärjor. Det är resultaten av dessa experiment, som skall ligga till grund för framtida utomjordiska industrier. Och då är steget inte långt, när det gäller leverans av material man behöver, att det kan komma direkt från månen utan att ens varit på jorden. Kanske du och jag en dag när vi är gamla kan köpa saker som det står på "Made in Space of Moon Material, tillverkat i rymden av månmaterial!"

Florent Sickenga

Har det hänt nåt?

Sammanställning av Thorvald Berthelsen

Med undantag för den uppseendeväckande observationen vid Nitro Nobel i Gytterp och ett par andra närobservationer som ligger under utredning och kommer att presenteras utförligt senare, så är vi tillbaka i normal observationsaktivitet.

FLERA NYARSLJUS

Södermanland, Aker 1 januari 1976 klockan 00.30

Mary Gustavsson och Gunilla Pettersson skulle just skiljas efter att ha tillbringat nyårsaftonen tillsammans. De stod på Enbyvägen när de plötsligt fick se ett klarrött klot i nordostlig riktning över krutbruket. Mary Gustavsson berättar:

— Klotet stod stilla ungefär över Arjatrakten. Jag frågade Gunilla, om hon såg samma sak och det gjorde hon.

— Kort därefter dalade föremålet sakta nedåt och försvann. Efter ungefär en minut kom det tillbaka på samma plats och med samma starka röda färg. Klotet sköt ut strålar, nästan som flammor.

— Vid en skenbar jämförelse bedömer jag storleken på föremålet som en normal gatlykta. Någon fyrverkeripjäs var det inte, slutar fru Gustavsson.

Mariefredsmakarna Astrid och Folke Lennmark observerade samma fenomen 15 minuter senare. Deras uppgifter överensstämmer i stort beträffande föremålets utprägnade och färg.

FLYGPLANSSTRALKASTARE?

Västergötland, Fly 4 januari 1976 klockan 20.00

Två Långaredsbor var på väg in till Alingsås. Då de svängt ut på väg 180 vid Fly, upptäckte de en vitlysande ljuspunkt ganska lågt på himlen. Paret lämnade följande beskrivning:

— Vid första anblicken tyckte vi att det var en stjärna, men sedan såg vi att den rörde på sig. Det är svårt att säga hur långt bort den var, eller hur högt ovan marken, men den var i alla fall inte så högt upp som ett flygplan går.

— Vi kunde följa "stjärnan" i ungefär två minuter, då den gick över vägen tills den försvann bakom skogen på andra sidan.

— Den visade vitt sken hela tiden. Ingen av oss har sett något liknande förut.

RÖTT KLOT UNDER MOLNBASEN

Bohuslän, Göteborg 14 januari 1976 klockan 15.10

Radartekniker Bertil Bengtsson (SM6AAL) befann sig vid iakttagelsen vid Högsbo skjutbana. Vad som gjorde honom uppmärksam var, att föremålet hela tiden stod stilla och han berättar för UFO-Sveriges representant:

— Det var vindstilla och ca en minusgrad. Himlen var täckt med ett jämt molntäcke. Plötsligt upptäckte jag ett intensivt rött lysande klot under molnbasen i norr.

— Vid en skenbar jämförelse var det dubbelt så stort som planeten Jupiter. Det stod absolut stilla på en höjd av ca femhundra meter och avgav ett rött pulserande sken.

Efter ca 20 sekunder slocknade eller försvann föremålet. Ingen rök syntes och inga ljud kunde uppfattas. Avståndet till klotet var mindre än en mil.

Apolloprogrammet har gett en första insyn i de världiga mängder mineraler som vår måne är rik på och som vi en gång kan komma att utnyttja. Grövdryft på månen är inte längre enbart en teknisk utmaning. På teckningen ses en rymdpräm, av s.k. body-typ, med vilken materialer från månen kan försas till jorden.

TRE LJUSPUNKTER I MARKNIVA

Västmanland, Kolsva 18 januari 1976 klockan 21.30

Ingenjör Hans Anglander vistades vid sitt torp sju kilometer sydväst om Kolsva. Han berättar:

— Jag var på väg till ett uthus för att hämta fyra stolar då jag upptäckte ett varmt gult ljus mot det vita snötäcket omedelbart framför en stor gran. Vid närmare studium visade sig ljusfältet bestå av tre cirkelrunda ljuspunkter, 75 cm i diameter, symmetriskt på linje.

— De utgjorde inga ljuskällor utan kunde betraktas som ljusbilder från tre strålkastare som om det varit sådana, borde ha befunnit sig uppe i granen. Så var givetvis inte fallet, ej heller förekom månsken. Den enda ljuskällan på detta ensliga fritidsställe är ett inne i bostadshuset tänt lysrör med närmast blåvitt ljus.

RUNDA MED GRÖN BELYSNING

Dalarna, Söderbärke 18—21 januari (flera kvällar)

Flera personer, boende i Kyrkbyn, uppger att de under flera kvällar iakttagit runda svävande föremål, försedda med grön belysning.

En person, som vill vara anonym, såg föremålen under en bilfärd efter vägen mot Fagersta. Söderbärkebon stannade bilen och slog av strålkastarna för att bättre kunna studera dem. Helt ljudlöst svävade föremålen iväg och försvann i natten.

Sent på kvällen den 21 kunde flera personer i byn Viksberg, söder om Söderbärke, observera de ljudlösa föremålen med sin gröna belysning passera. Något motorbuller kunde inte uppfattas på någon av platserna.

Den 27 februari iaktogs en humanoid med lysande ansikte i samma trakt och utredning pågår.

GULT KLOT LYTE UPP SKOGEN

Västmanland, Kolsva 20 januari 1976 klockan 23.00

Ett par makar i 30-årsaldern boende vid Solbacken iakttog under 20 minuter ett runt kraftigt gult lysande föremål som cirklade över skogen i sydväst. Vädret var klart och de berättar för UFO-Sveriges representant på platsen:

— Föremålet var 3—4 gånger större än en stjärna och det förflyttade sig dels långsamt i sidled och dels i höjdlid, ibland ganska snabbt.

— Vid ett par tillfällen sänkte det sig ned över skogen och då uppstod ett kraftigt återsken som lyste upp trädtopparna.

— Föremålets ljusstyrka varierade något men visade hela tiden ett fast gult sken. Vi kunde inte uppfatta något ljud och efter 20 minuter försvann det ur sikte.

LOKFÖRARE SAG TVA BLINKANDE LJUS

Västergötland, Gårdsjö 22 januari 1976 klockan 21.00

Lokförare Olle Englund körde denna kväll bansträckan Lidköping—Gårdsjö och han berättar:

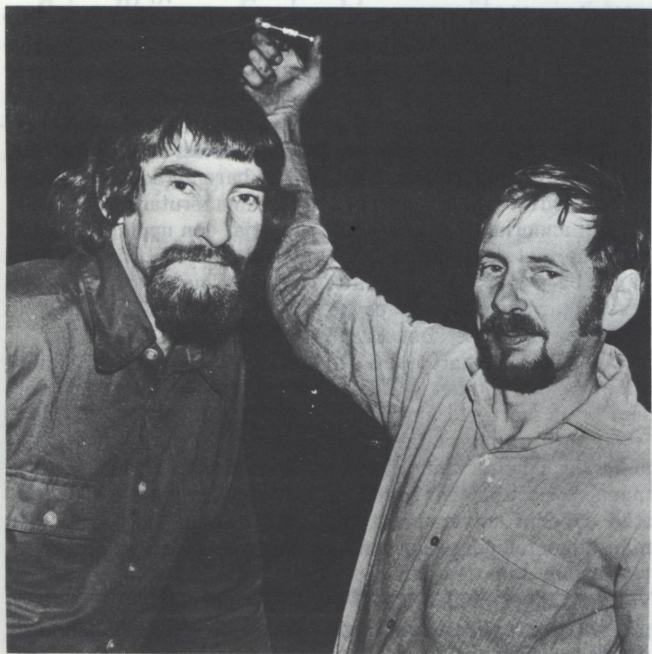
— Rätt över rälsen syntes två strålkastare på cirka 50 meters höjd. Ljusen var på tre—fyra meters avstånd från varandra och blinkade kontinuerligt med ett mycket kraftigt ljus.

— Min första tanke var att det kunde röra sig om en helikopter eller ett flygplan, men jag kunde inte upptäcka vare sig några positionsljus eller andra kännetecken som tydde på detta. Det var helt enkelt två stora strålkastare med kraftigt sken.

— När jag kom fram till Gårdsjö station fick jag veta att ljusen hade observerats också därifrån.

Prins Philip ser seriöst på UFO-problemet

Från det avstånd jag såg föremålet så var kroppen så här stor visat h Curt Ringqvist för Åke Gustavsson, UFO-Sverige.

SVÄVANDE ELDSLÄGA

Västerbotten, Skellefteå 3 februari 1976 klockan 20.00

En fladdrande eldslåga svävade under uppskattningsvis 30 minuter över Finnforsfallet utanför Skellefteå.

Det märkliga fenomenet upptäcktes av några bybor. Det försvann sakta bakom berget vid järnvägsstationen i riktning mot nordväst.

AVLANGT FÖREMÅL AVGAV KRAFTIGT SKEN

Östergötland, Kisa 27 februari 1976 klockan 00.30

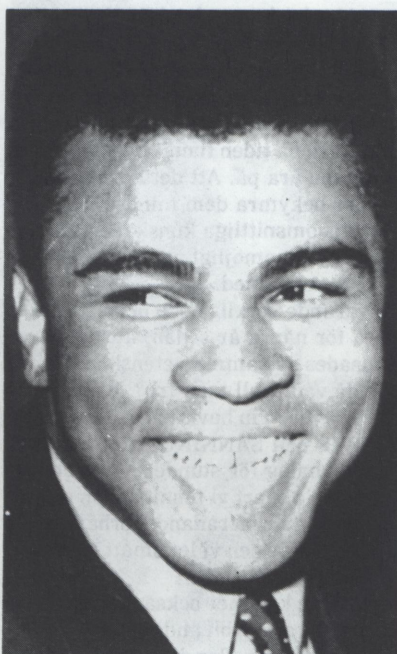
Göte Andersson och Curt Ringqvist var på väg från Kisa mot Tranås, då de uppmärksammade ett kraftigt ljussken, som fick dem att hastigt bromsa in bilen. Fenomenet observerades också av en lastbilsförare vid Kinda Skogsprodukter. Verkmästare Curt Ringqvist berättar för vår representant i Tranås, Åke Gustafsson:

— Jag fick se ett kraftigt, bländande vitt ljussken, som sedan övergick i blågrönt, precis som en bengalisk eld. Det skiftade sedan till orange, när det försvann. Göte såg också skenet och bromsade in direkt.

— Först trodde vi, att det var ett par bilstrålkastare från någon sidoväg, men sedan såg vi att det låg högre upp och färdades i luften.

— Det kraftiga ljusskenet strålade ut från ett skugglikt avlångt föremål. Detta hade en skenbar storlek något större än en tändsticksask. Överflygningen varade mindre än en minut. Det var ingen projektil, raket eller spårljus. Sådant har jag sett mycket av i mitt liv. Nej, det här var någonting helt annorlunda och främmande.

Världsmästaren i tungviktsboxning har ofta sett UFO:s

Världsmästaren i tungviktsboxning, Cassius Clay eller Muhammed Ali som han numera kallar sig, som i nästan hela sitt liv trott på UFOs och påstår att han sett 16 under sin livstid, säger till tidningen National Enquirer att han sent på kvällen den 9 augusti 1974, observerade en mystisk, cigarrformad farkost över sitt träningsläger i Deer Lake, Philadelphia.

— UFOt stod stilla från tid till annan, men plötsligt studsade det från höger till vänster i ett sick-sack mönster, berättade tungviktsboxaren. Det kunde stå helt stilla i luften, så försvann det med ens spårlöst. Man kunde se hur det blev mindre och mindre, medan det steg rakt upp i svindlande fart. Så kom det plötsligt tillbaka, i oerhörd fart och helt ljudlöst.

Följande natt, den 10 augusti, återvände den bisarre besökaren till världsmästarens träningsläger. Den här gången hade Ali ett vittne.

— Jag har alltid varit skeptiskt inställd trots att många talar om dem, förklarade vittnet, Ali's manager Gene Kilroy. Men nu fick jag se något verkligen underligt på himlen över träningslägret. När Ali gjorde mig uppmärksam på föremålet avfärdade jag det till en början som Venus eller en stjärna. Men när föremålet började göra akrobatiska rörelser, förstod jag hur fel jag hade.

— Vi såg föremålet i två timmar, tillägger Ali. Och hur nära vi än kom, kunde vi inte höra något ljud från det.

Ali berättade också om en observation för några år sedan då han vid 5-tiden på kvällen siktade ett runt, långsamt föremål som cirklade över New Yorks Central Park. Han säger, att föremålet dök upp under ett träningspass och även bevitnades av hans tränare, Angelo Dundee.

Källa: National Enquirer 26/11 1974.

Övers. och bearbetn: J. O. Sundberg

Bevis bevisar ingalunda allt!

Sammanställning av Thorvald Berthelson

Under senare hälften av 1900-talet har ordet "BEVIS" blivit alltmer utbrett. Ofta hör man: "Det här kan jag inte tro på, det får Du bevisa"! Bevis tycks ha blivit ett modernt s.k. "INNE-ORD". Om vi frågar oss varför det blivit så, måste vi inse, att vår teknologi under de senaste 25 åren accelererat mycket snabbt. Våra s.k. vetenskapare/lärde har hela tiden funnit nya desperata vägar i att tjäna pengar och vinna ära på. Att detta sedan leder mänskligheten i fördärvet tycks bekymra dem mindre. För vardagsmänniskan, som besitter genomsnittliga kunskaper och har en normalutvecklad intelligens är det omöjligt att förstå vad vår elit av tekniker talar om och sysslar med.

Ofta avslöjas saker såsom varande verkliga och bevisade, men medelsvensson lärde sig bara för några år sedan, att detta var omöjligt, vilket då också bevisades av samma vetenskap, låt vara av andra personer men ändå vad skall man tro? Just det ja! "Vad skall man tro?" Därför kräver man bevis och sätter samtidigt likhetstecken mellan BEVIS och SANNING vilket är helt orimligt. Ett bevis är endast "sanning för stunden" (under den tid vi inte hittar nya upptäckter). Så snart vi funnit någon ny teknisk lag eller något annat som inverkar på rådande förhållanden, ja, då är beviset av noll och intet värde och vi ler smått nedlåtande åt den gamla tidens tokerier.

Men mina vänner, de nya bevisen kommer också att falla inför nya upptäckter, och så kommer det att förbli ända tills vi i detalj känner hela skapelsen. Idag kan bara det eller den som är universums upphov prestera ett BEVIS lika med SANNING ty endast den eller det känner till allt i skapelsen, och man måste hålla i minnet, att allt hänger samman, mer eller mindre, men om man skall prestera ett bevis lika med sanning, då måste man också ta med allt som finns annars är det inte bevis med bestående värde.

Nu hör jag invändningar i stil med: "Visst finns det bestående bevis som är mycket gamla. Vi kan ju t.ex. visa hur jorden ser ut, dess storlek m.m. Vi har t.ex. sett bilder tagna från våra satelliter." Visst har vi det, men därför är det inte sanning. Låt oss ta ett enda ex. för att förklara motsatsen.

Antag att allt ändrar sig i någon riktning vi kan tänka oss, att hela universum med allt det rymmer blir större. Vad händer då? Om vi ser till vår egen jord, blir den större liksom du själv. Det mått du mäter med blir också större i samma takt. Och vi som ser och mäter tycker självfallet att ingenting har ändrats. Vi kan också bevisa det, men felet är att vi hämtar bevisen från samma ställe, nämligen från universum. Bevisen har också följt samma lagar och som allt annat ändrats i samma takt.

Det finns ingen som helst möjlighet att upptäcka det faktum att allt blivit större med mindre än att förflytta sig utanför det system som kallas universum, men man måste då också ha möjlighet att blicka in i alla detaljer och förstå alla de lagar som styr (om de nu är fler än en). Först då kan man förstå, men då är man också likställd med Gud eller vad vi än må kalla upphovet till allt liv. Om vår utveckling fortsätter i samma takt som nu kommer vi mycket snart att tvingas erkänna saker och ting utan att kräva bevis, därför att bevisen befinner sig på ett annat plan. Om vi vill nå den har vi endast en möjlighet, nämligen den att höja våra sinnen till sådan nivå, att vi kan se och förstå bevisen. Det finns idag upptäckter som vi inte förstår och kan bevisa. Det räcker att nämna elektriciteten som vi ju alla känner till. Vi kan inte bevisa vad den är, men vi vet att den fungerar. Att vi inte kan bevisa densamma beror på att vår intelligens är för låg. Intelligensen är samman av våra sinnens kapacitet. Alltså måste vi utveckla våra sinnen för att kunna begripa mera, men att få människor att fatta vikten av detta lär väl inte gå utan BEVIS.

CARL-AXEL JONZON

Vår framtid som människosläkte ligger alltså i att utveckla våra sinnen på ett sådant sätt, att vi har möjlighet att se in i framtiden och på så sätt kunna förhindra en teknisk utveckling, som är till skada för vår fortsatta existens. Gör vi å andra sidan så att vi godtar gjorda upptäckter utan att förstå dem, ja då riskerar vi att utplåna oss själva. Elektriciteten t.ex. använder vi av nödvändighet. Men är den nödvändig? Är det inte bara av bekvämlighet vi brukar den? Världen fungerade ju förr den förutan! Visst skulle det sett annorlunda ut om vi inte utnyttjat den upptäckten, men vet vi hur det skulle sett ut? Nej! Men vi kan ju alltid gissa. Frågan är bara om vi kan gissa rätt! Vi vet inte hur elektriska vägutbredningar påverkar vårt psyke på sikt. Kanske verkar de hämmande på intellektet. Det skulle inte förvåna om så var fallet.

Vi kanske hade haft andra och mera miljövänliga energikällor om inte elektriciteten upptäckts. Allt är möjligt i ett universum, som är så stort i förhållande till människan.

När våra tekniker talar om bevis, menar de att så eller så förhåller det sig efter vad de känner till, men dessa herrar är också människor och således begränsade av sina egna sinnen. I ett påstått oändligt universum (i varje fall otroligt stort mått med mänsklig intelligens) har den mänskliga individen ett mycket litet område som den kan uppfatta.

Vår syn ligger mellan 3,6–8 000 Ångström, hörseln mellan 20 p/s–20 000 p/s i bästa fall. Övriga sinnen har ett i förhållande till vad som existerar lika smalt uppfattningsområde. Vi ser alltså, att vi har ytterst små möjligheter att förstå vår omgivning. Att tala om bevis lika med sanningar borde för varje förnuftig människa framstå som helt omöjligt på människans nuvarande utvecklingsnivå.

Vi kan också konstatera, att BEVIS användes olika. Den olärdna människan vill i bevis se detsamma som sanning i ett aktuellt fall därför att han/hon inte skall bli lurad. Individen kan alltså inte av egen förmåga förstå och avgöra det sagdas värde utan kräver någon form av garanti, så han/hon i fortsättningen kan hänvisa till detta något, i detta fall ett s.k. BEVIS.

Beviset är i ett annat sammanhang någonting som vetenskapsmannen pekar på, då han vill röna uppskattning och ära eller få sin lön justerad uppåt. Man måste nämligen i vetenskapliga kretsar ännu så länge kunna bevisa, att det man säger eller gör är riktigt. Detta sker genom att matematiskt eller experimentellt påvisa att resultatet är riktigt. Att grunden någonstans långt tillbaka är felaktig eller ofullständig vill man inte erkänna.

Det är helt klart att t.ex. ett bevis som kan ledas bakåt i tiden är lätt att uppfatta som rätt och riktigt av den anledningen att vi inte känner dess framtid. D.v.s. en lag det må vara vilken som helst. Den stämde då den kom till med vad vi kände till just då, och idag känner vi till obetydligt mer, varför lagen fortfarande stämmer. Men vad vet vi om 1000 år? Kunskapsmängden torde med nuvarande utvecklingshastighet vara betydligt större, och den lag vi då litade på visar sig p.g.a. vår vidgade horisont inte stämma längre. Alltså var BEVISET i själva verket bara något som vid den aktuella tiden hjälpte ett antal människor till ett bättre materiellt liv, ofta på bekostnad av andras armod.

Einstein har vi lärt oss att lita på och utan att ringakta honom måste man ställa sig frågande inför begrepp liknande $E=MC^2$, när man samtidigt lärt sig att tankar är energi, o att energi kan ha olika former. Det är känt att de då kommer att underordnas nämnda formel, men hur stämmer det? Inte blir saken bättre av att vi lärts att ljuset har en hastighet av c:a 300,000 km/s. Varje människa kan ju göra experimentet att med tanken förflytta sig till solen. Det sker på bråkdelen av en sekund. Men enligt formeln

Prins Philip ser seriöst på UFO-problemet

Prins Philip av England kan nu räknas in bland kändisar, som ser seriöst på UFO-frågan.

Drottning Elizabeths 53-årige make markerar fortlöpande alla viktigare observationer av UFO:s på en stor väggharta i sitt kontor på andra våningen i Buckingham Palace.

UFO-frågan är fascinerande, säger prinsen och fortsätter:

— Naturligtvis tror jag att UFO:n existerar. Jag har läst många böcker i ämnet, och jag är säker på att de är mer än bara me-teoriter. Men i nuvarande läge vill jag inte försöka mig på någon förklaring av de flygande tefaten.

— Jag tror inte det finns nog bevis som absolut pekar på att de kommer från andra planeter. Trots detta har jag en definitiv känsla av att bevisen växer sig starkare dag för dag.

En betjänt, James Chesworth, vid Buckingham Palace, beskriver prins Philip's karta som ganska stor, ungefär 180x120 cm. Det

ovan är det omöjligt att tänka så fort.

Undra sedan på att människor är förvirrade och försöker få bevis för att deras sinnen inte lurar dem. Man vet att avståndet jorden — solen är ungefär 150 miljoner km, vilket skulle betyda att om man "tänker sig till solen" så skulle det ta med ljushastigheten 8 minuter, men eftersom tanken också skall återvända skulle "resan" ta 16 minuter i anspråk.

Nu hör jag läsarna protestera. Tankar har vi lärt oss, är något för försiggår i hjärnan, och den är så liten att tidsbegreppet där kan helt försummas. Påståendet må vara bevisat men där finns ändå ett fel. Tanken vidrör det föremål den är utsänd att nå. Jag kanske inte kan övertyga er men ta gärna upp resonemanget den dag då saken är helt klarlagd av våra ärade vetenskapare. Som jag sagt tidigare kommer det att bli mycket lättare att acceptera något nytt.

Jag drar mig till minnes, att jag för ca 25 år sedan talade vid mina medmänniskor om att det var synd att förstöra blommor genom att plocka dem för att sätta i vaser. Jag menade att blommor känner som människor och förstår när vi tänker på dem och talar med dem.

Idag vet vi att blommor reagerar på tankar från människor, det har vetenskapen lärt oss och den tror vi väl på? Blommor och allt liv för övrigt påverkas av tankar (vi har kanske någon gång själva erfarenhet att vi tänkt på någon eller något och sett att vi påverkats detta). I korthet sagt betyder det att tanken lämnar hjärnan och kontaktar det föremål, som personen tänker på. Tänker vi på solen, kontaktar vår tanke solen och borde enklända lagar behöva 16 minuter för att återvända. Under tiden skulle vi inte kunna tänka någon annan tanke, men lyckligtvis är det inte på det sättet.

Tankeläsning, som väl börjar bli accepterad är en annan faktor, som styrker teorierna om att tanken träffar sitt mål med osviklig precision. Till sist den som nödvändigtvis vill ha bevis skall självklart ta emot dem. Men att tänka själv är trots allt mer värt än världens alla bevis. Vilket återstår att bevisa.

finns över 300 markeringar på den, alla med datum i rött bläck. Chesworth säger: — Varje gång observationer rapporterats markerar prinsen med en penna UFOots kurs över kartan. Prins Philip förklarar att han på kartan endast markerar ut trovärdiga och väldokumenterade UFO-iakttagelser.

Chesworth säger, att prins Philip inte talar så mycket om sitt UFO-intresse och fortsätter: — Jag tror drottningen tycker det hela är lite genant. Men han använder många timmar varje vecka till just UFO-intresset.

Även om prins Philip försöker hålla UFO-intresset för sig själv står han ändå i kontakt med andra UFO-expert. En av dem Brinsley le Poer Trench, som bl a skrivit sju fackböcker om flygande tefat, säger:

— Prins Philip är mycket intresserad av UFO-frågan. Han ringde mig en dag och bad mig sända min senaste bok om UFO. Sedan dess har jag hållit honom fortlöpande informerad om all UFO-aktivitet.

Prins Philip själv säger: — Förr eller senare kommer det en rationell förklaring av UFO. Och jag tror mänskligheten måste acceptera, att det finns andra former av liv än vårt universum.

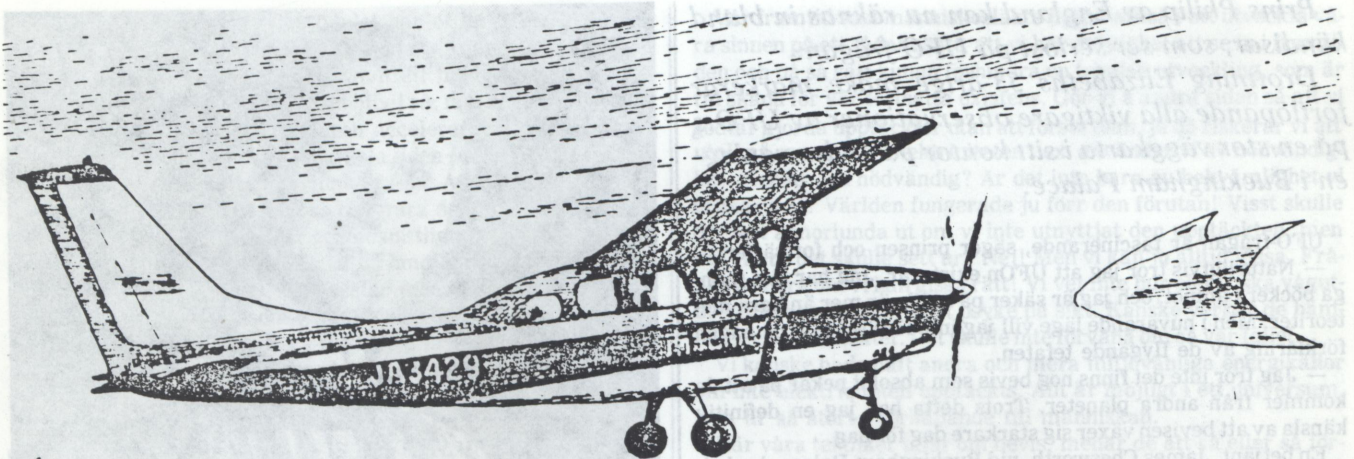
Källor bl.a. Nat. Enquirer 1975-04-29. Översätttn:

THORVALD BERTHELSEN

Deltaformat UFO observerat över japanskt luftrum

CARL-AXEL PHILIPSEN
ser
seriöst på UFO-
problemet

CBA-Internationals tecknade rekonstruktion av händelse (flygplan-UFO)

Cessna Tu-206 "Super Skywagon", med registreringsnummer JA3429, från Nanki Air Service Co., var på väg till Kokura från Ohmura (Nagasaki)-flygplatsen på ett rekognosceringsuppdrag, och befann sig på en höjd av 2.100 m med en fart av ca 200 km/tim, när den 45-årige piloten Noboru Watanabe och den 22-årige kameramannen Iwao Nakataki omkring 2 kilometer väster om Kusami-stationen för JNR Nippo-linjen, och sydsydväst om Kokura-flygplatsen vid 14.30-tiden den 2 oktober 1973, fick syn på ett mystiskt deltaformat föremål som gick på rak kurs i 35–40 grader (i riktning klockan 13.00–13.30) mot Cessnans kurs.

I en direktrapport till CBA International beskriver männen föremålet som ett litet enmotorigt segelflygplan, och till en början trodde de också att det var ett sådant, men UFOt passerade dem senare på något lägre höjd, och 200–300 meter från Cessnan, och med mycket högre fart än ett segelflygplan.

Föremålet var inte ett obemannat målflygplan från USAF, berättade piloten som tidigare varit anställd som T-33-instruktör vid japanska luftvärnet vid Tsuiki-flygbasen för nära 15 år sedan. Han är väl förtrogen med alla dessa obemannade måltypen. Han tillade att föremålet hade vit färg, medan kameramannen menade att färgen var något otydlig eller "dimmig" i ljusgrönt ungefär som en grön groda. Formen på föremålet överensstämmer med teckningarna säger de båda männen.

Separat bifogat:

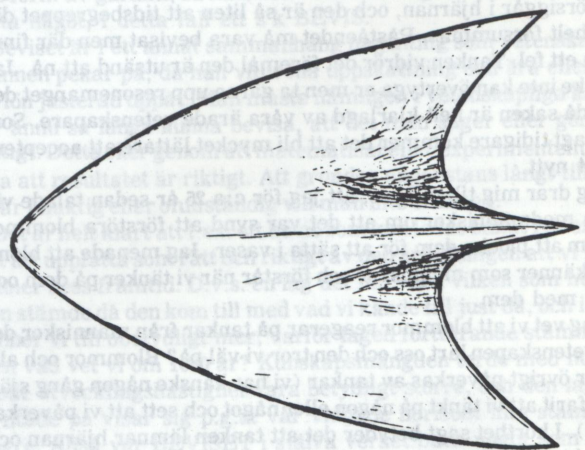
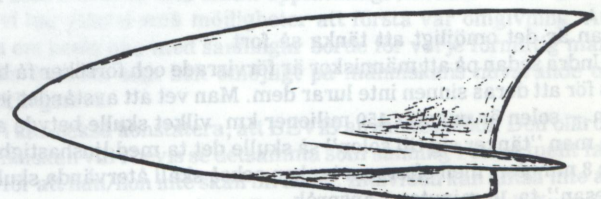
CBA-INTERNATIONAL's tecknade rekonstruktion av händelsen.

Pilotens egna teckningar av föremålet.

CBA-INTERNATIONAL's foto av piloten. Bildtext under pilot-fotografiet:

"NAS-piloten Noboru Watanabe, 45, mötte den 2 oktober 1973 ett mystiskt deltaformat objekt under flygning från Ohmura-flygplatsen i Nagasaki till Kokura".

Källa: UFO-News Spec. Report nummer 74-2/mars 1974. I översättning och bearbetning av J. O. Sundberg

Pilotens egna teckningar av föremålet

Glenn Ford fick telepatisk kontakt med UFO över Kalifornien

Efter att ha hållit tyst med sina upplevelser i flera månader avslöjar nu skådespelaren Glenn Ford att han har sett ett UFO vid Kaliforniens kust.

"Föremålet var blå-grönt, metalliskt. Jag kan beskriva det som två stora skivor pressade inåt mot varandra. De kan ha varit ca. 165 m i diameter."

Ford förklarar, att han ville titta om detta eftersom han tvivlade på att folk skulle tro honom. "Jag brukade själv argumentera mot att UFO:s finns, och använde den vanligaste bortförklaringen: väderballonger."

Ford berättar, att han såg ett UFO från sin stuga i Trancas, Cal. Föremålets rand roterade sakta och hade små fönsterliknande ljus, några med blått, andra med grönt eller gråaktigt sken. Det var helt ljudlöst.

Det var en stjärnklar natt, och Ford iakttog UFO:t i 11 minuter. Det färdades med otrolig hastighet, kunde stanna till i luften skjuta iväg i 90 graders vinkel. Det försvann som det hade kommit, med en otrolig acceleration.

Skådespelaren tillfogade: "det tycktes vara vänligt sinnat, och skrämde mig inte. Jag kände att jag fick ett telepatiskt meddelande som var högt och tydligt: dessa utomjordiska varelser hade fredliga avsikter."

(Källa: Nat. Enquirer 4.2-75.)

Ufonauter i sardin-färgade dräkter över-raskade lantbrukare

Buenos Aires-tidningen "La Razon" rapporterade den 6 juni 1974 om två lantbrukare som påstod att utomjordiska varelser, vilka färdades i ett flygande tefat, försökt kidnappa dem. Ricardo Chaika och Aduolfo Monteil, som svär på att de är nykterister, berättade att de på hemväg i skymningen blev bländade av ett plötsligt uppdykande ljussken på himlen, ur vilket ett runt, silverfärgat föremål med plan yta uppenbarade sig.

Vittnena försökte skräckslagna springa därifrån, men drogs av okänd kraft tillbaka till utgångsläget, där de slutligen stod som fastväxta. "Vi ville springa, men någonting hindrade oss". Från den underliga maskinen, kom sedan två människoliknande varelser ut. Deras sardin-färgade dräkter syntes vara gjorda av läder.

Chaika och Monteil påstod, att varelserna var över två meter långa och att båda hade bälten i mörk färg. Vidare bar de blå glasögon. Ett vittne berättar: "Jag kunde inte se hur de gick, men varelserna kom sakta emot oss medan de signalerade med händerna. Från farkosten kom hela tiden ett visssande ljud".

Händelsen kulminerade med att ännu två farkoster dök upp på himlen, de verkade "upphängda på ett osynligt snöre" och tog med sig den första farkosten med dessa två sardinmän.

"Först därefter", sade Chaika och Monteil, "kunde vi röra oss och vi flydde därifrån".

FRANK ÖSTERGREN

Källa: Flying Saucer Review, nr. 6 1974

Jättestor diskus utanför Stockholm

På morgonen den 21 januari 1975, såg jag ett diskusliknande föremål. Jag var ute och motionerade hunden och hade just stannat till ett tag på en kulle med fin utsikt över en liten sjö, som heter Myrsjön belägen i Saltsjö-Boo strax utanför Stockholm.

Av en ren händelse tittade jag uppåt och fick då på c:a två kilometers avstånd se ett rött sken, som närmade sig mig från nordost. Föremålet tycktes befinna sig på ganska stor höjd men sjönk ungefär som ett flygplan inför landning. Min första reaktion var också att ett flygplan höll på att landa. Men när föremålet befann sig över sjön, stannade det helt plötsligt på c:a 300-350 m. höjd, möjligen något lägre. Efter att ha stått stilla några sekunder slocknade det röda ljuset. I det klara vädret, kunde jag tydligt se föremålet, som liksom hängde i luften ovan sjön. Det hade formen av en jättestor diskus. Föremålet var utrustat med en sorts upphöjning på ovansidan. Häpen stod jag där och bara stirrade.

Efter en stund tändes ett blått ljus, som i början var ganska svagt men liksom växte i styrka för att sedan åter avta och slockna helt. Så tändes det röda ljuset igen och strax efteråt det blå, varvid föremålet började stiga uppåt tills det stod strax under några moln. Där stod det stilla på en halv minut. Sedan började det sjunka och stannade upp med en mjuk rörelse ungefär 50 m. över sjön. Där stod det stilla igen i C:a 30 sek, varefter det steg till ungefär samma höjd som tidigare och stannade igen. Det röda ljuset släcktes och det blå ökade i intensitet. Föremålet började röra sig framåt, uppåt. Efter en stund slocknade det blå ljuset och det röda tändes, varvid hastigheten ökades ofattbart. Under hela tiden hördes inga ljud från detta besynnerliga fenomen.

Hans Johansson /CAJ

8 juni 1868

8 juni 1868 iakttog astronomer vid Radcliffobservatoriet i Oxford ett lysande föremål, som rörde sig snabbt på himlen och som flera gånger ändrade kurs. Samtidigt konstaterade man att Venus befann sig nära jorden och givetvis kom rykten i gång att det rörde sig om främmande rymdskepp från Venus.

Källa: Bärgslagsbladet 1975-06-06.

Ska vi landstiga på andra bebodda världar?

Nya
böcker

Andrew Tomas, välkänd och uppskattad genom sin förra bok *Vi var inte först*, har kommit med sin andra bok i svensk översättning av Roland Adlerberth. Den är uppbyggd i två delar och tar först upp livets växande i vertikal riktning, från det oändligt lilla till det oändligt stora, med andra ord den kosmiska utvecklingen från atomen till galaxen. Andra delen ägnas vår utforskning av universum och vårt sökande efter vittnesbörd om medvetet liv i universum.

Första delen får ses som en introduktion, genom att livet måste spåras till sin källa, materien, och sedan följas i sitt uppstigande till allt högre utvecklingsformer. Också människan har sin givna plats i skapelsens stora byggnad och måste lära sig förstå, var den platsen finns.

I andra delen tar författaren upp välgrundade resonemang och hypoteser om människans utforskning av universum. Vetenskapsmän har i alla tider skyggat för det okända. De har rest barriärer, men även tvingats riva dessa. Idag är det de stora avstånden och förnekanden att vi aldrig kan färdas så långt.

Men här möter vi professor John A. Wheeler vid Princeton-universitetet som har lagt fram en högst fascinerande teori: Idén om ögonblicklig rymdfart genom en region som han kallar *superspace*, superrymden. Han jämför här de kosmiska galaktiska systemens form med en flotttyrning där det inte finns vare sig tid eller rum. Enligt hans teori skulle ett rymdskepp som lämnade denna astronomiska flotttyrning och flög rätt över hålet i mitten, kunna nå en stjärnvärld på andra sidan superrymden på bokstaveligt talat nolltid. Eftersom begrepp som *före*, *efter* och *nästa* saknar all mening i superrymden, skulle astronauterna transporteras genom denna på ett ögonblick.

Vidare möter vi den saknade eller sprängda planeten i vårt solsystem, varav nu endast återstår det s.k. asteroidbältet. Den döptes redan år 1950 till *Faeton* av S.V. Orlov, professor och medlem av ryska vetenskapsakademien.

Fyra kapitel ägnas åt teknisk forntidsforskning och kosmiska kulturbärare. Säkert av stort intresse för alla Dänikenvänner, som här får nya hypoteser att brottas med. Boken avslutas med ett intressant resonemang som bör få många att "tänka efter".

Kommer jordemänniskan någonsin att landstiga på andra bebodda världar? Ja, förutsättningar tycks skönjas.

En mycket läsvärd och högintressant bok!

Andrew Tomas, *Vid fjärran världars stränder* — människan och universum. Nybloms 1975, 215 sid., c:a pris 44:— (Studieplan finnes)

Thorvald Berthelsen

Vid fjärran världars
stränder

Människan och universum

ANDREW TOMAS
författare till
Vi var INTE först